

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένικου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ἐτησίᾳ δρ. 8,—

Ἐτησίᾳ φρ. 10,—

Ἐξάμηνος 4,50

Ἐξάμηνος 5,50

Τριμήνος 2,50

Τριμήνος 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολαεῖον

Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος

Ἐν Ἀθήναις, 18 Φεβρουαρίου 1912

Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 12

Ο ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ

[ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ Μ. CERVANTES]

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εἰς κάποιον χωρίον τῆς Μάγχης, μιᾶς τῶν μεσημβρινῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἰσπανίας, ἐξοῦσε τὸν παλαιὸν καιρὸν ἓνας εὐπατρίδης μ' ἐξωτερικὸν καὶ τρόπους εὐγενικοῦς. Ἦτο ὁμως πτωχότατος. Δὲν ἔτρωγε συνήθως παρὰ πρόστυχον βωδινόν, ξαναζεσταμένον τὸ βράδυ,

αὐτὰ καὶ κάπου κάπου κανένα περιστέρι ἀπὸ τὸν περιστερωτὰν τῆς τετάρτης καὶ Παρασκευῆς μόνον ὀσπρία. Μία ὑπηρέτρια ἐπ' αὐτὰ ἀπὸ τὰ σαράντα καὶ μία ἀνεψιὰ κατὰ ἀπὸ τὰ εἴκοσι, ἀπετέλουν μαζί του ὅλον τὸ σπιτικόν. Εἶχεν ἀκόμη καὶ ἓνα ὑπέρτερον, ὁ ὁποῖος ἐπεριποιεῖτο τὸν κῆπον, κατὰ λίγα χωράφια ποῦ εἶχε καὶ τὸ ἄλογόν του, —ζῶον ἰσχυρότατον, κοκ-

καλιάρικον, ποῦ δὲν ἐβλεπες ἐπάνω του παρὰ γωνίας.

Ὁ ἀγαθὸς αὐτὸς εὐπατρίδης ἦτο, κατὰ τὴν ἐξοχὴν αὐτοῦ, πτωχότατος. Τὰ τρία τέταρτα τοῦ εἰσοδήματός του ἐξωδεύοντο διὰ τὸ τραπέζι, μὲ ὅλην τὴν λιτότητα μὲ τὴν ὁποίαν ἐτρέφετο αὐτὸς καὶ οἱ δικοί του. Εἶχε δύο μόνον φορεσιὰς τὴν μίαν διὰ τὰς ἐορτάς καὶ τὴν ἄλλην, ἀπὸ χονδρὸν ἐγγώριον ὕφασμα, διὰ τὰς καθημερινὰς. Ἀλλ' ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐξαρτᾶται βέβαια ἀπὸ τὴν περιουσίαν του. Ὁ ἄπορος, ὁ σχεδὸν ἀκτήμων αὐτὸς εὐπατρίδης ἦτο ἐν τούτοις ὁ τύπος καὶ ὁ ὑπογραμμὸς, αὐτὸ τὸ ἀπαύγασμα τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀκεραιότητος, ἱπποτικὸς πρὸς ὅλους ὅσοι τὸν ἐπλησίαζαν καὶ ἀπολύτως ἀφιλοκερδής. Πεντηκοντούτης περίπου, γερός καὶ δυνατός, ἰσχυρὸς τὸ πρόσωπον, ξηρὸς καὶ νευσώδης τὸ σῶμα, ἐξυπνὼν πάντοτε πολὺ πρῶτ' καὶ ἀγαπῶν τὴν ζωὴν τοῦ ὑπαίθρου.

Ἐν ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τὸν ἐξεχώριζεν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς τάξεώς του : ἡ ἀγάπη του διὰ τὴν ἀνάγνωσιν. Μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι ἡ ἀγάπη του αὐτὴ δὲν περιελάμβανεν ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ βιβλία γενικῶς, ἀλλ' ἐνὸς ὁρισμένου εἰδους καὶ κάπως ἀσυνήθους.

Μεταξὺ τῶν παλαιῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα ὑπῆρχον εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀνεκάλυψε μερικὰ ἀφιερωμένα ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς πραγματικὰς ἢ φανταστικὰς περιπετείας τῶν πλανοδίων λεγομένων Ἱπποτικῶν, ἀντιπροσώπων τῶν παλαιῶν Ἱπποτικῶν ταγμάτων. Τὰ τάγματα αὐτὰ

εἶχον ἰδρυθῇ τὸν Μεσαίωνα, εἰς ἐποχὴν δηλαδὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ καινώνια ἦτο τραχεῖα καὶ βάρβαρος. Ἐπὶ πολὺν καιρὸν εἶχον προσφέρει σπουδαίας ἐκδουλεύσεις, διότι ἐπεδίωκον τὴν βελτίωσιν τῶν ἡθῶν καὶ τῶν τρόπων, μετεχειρίζοντο τὰς γυναῖκας μὲ τιμὴν καὶ σεβασμόν, ὑπερησπίζοντο τοὺς ἀδυνάτους ἐναντίον τῶν ἰσχυρῶν, προήγον τὴν ἀληθινὴν ἀνδρείαν, εἶχον κατὰ

στρώσῃ ἓνα κώδικα προσωπικῆς τιμῆς καὶ εἶχον προσδιορίσῃ τὸν χαρακτήρα τοῦ εὐπατρίδου —ἀγνωστον ἕως τότε ἢ παρεγνωρισμένον, — ὡς κράμα εὐγενείας, λεπτότητος, εὐλικρινείας εἰς λόγους καὶ ἔργα, εὐτολμίας, χρηστότητος.

Ἀλλ' εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Δὸν Κιχώτου —διότι οὕτως ὠνομάζετο ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Μαγκήσιος εὐπατρίδης, —τὰ παλαιὰ Ἱπποτικά Τάγματα εἶχον ἐκκληρώσῃ πλέον τὴν ἀποστολὴν των. Εἶχον δημιουργήσῃ νέον ἰδανικὸν κοινωνικοῦ βίου καὶ ἀτομικῆς συμπεριφορᾶς ἔπειτα, ὅπως συνέβη μὲ πολλὰς ιδέας μεγάλας καὶ γονίμους, ἐξηφανίσθησαν, διότι τὸ εἰδικὸν των ἔργον εἶχε τελειώσῃ.

Ἡ ἀρχαία λοιπὸν καὶ ἀληθινὴ Ἱπποσύνη δὲν ὑπῆρχε πλέον. Δυστυχῶς ὁμως τὴν εἶχε διαδεχθῇ μία ἐλασινὴ παραποίηση. Οἱ Ἱπποταὶ δὲν περιήρχοντο πλέον τὸν κόσμον, μὲ τὴν πανοπλίαν

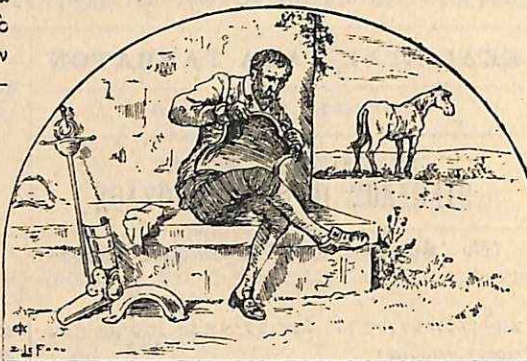
«Ἐπενοῦσεν ὅλον τὸν τὸν καιρὸν εἰς τὸ σπῖτι μὲ τὰ βιβλία του.» (Σελ. 98, στ. α')

των, διὰ τὰ ἐπανορθώσεων τὰς ἀδικίας καὶ τὰ ὑπερασπίζονται τοὺς ἀδυνάτους καὶ τοὺς δυναστευομένους· ἀλλὰ πολλοὶ ἄνθρωποι ἤρχισαν νὰ γράφουν βιβλία, εἰς τὰ ὁποῖα διηγούντο δῆθεν περιπετείας ἀληθινῶν παλαιῶν ἱπποτῶν, ἐνῶ πράγματι τὰ περισσότερα ἀπ' αὐτὰ τὰ βιβλία ἦσαν ἀνόητα, γελοῖα, κακογραμμένα ἀπὸ συγγραφεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀντλοῦσαν ἀπὸ τὴν φαντασίαν των ὅλας ἐκείνας τὰς διηγῆσεις. Διὰ τοῦτο οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζαν τὰς παλαιὰς ἱστορίας τῶν ἀνδραγαθημάτων τῶν ἀληθινῶν ἱπποτῶν, συνήθιζαν νὰ γελοῦν περιφορητικῶς ὁσάντις ἤκουαν ὅτι ἐξεδόθη νέον βιβλίον περὶ πλανοδίου ἱπποσύνης, διότι ἤξευραν ἐκ τῶν προτέρων τί τερατώδη ψεύματα θὰ ἔγραφε.

Κατ' ἀρχὰς ὁ Δὸν Κιχώτης ἀνεγίνωσκε παλαιὰ αὐθεντικὰ διηγήματα περὶ τῶν πλανοδίων ἱπποτῶν τοῦ Μεσαίωνα καὶ εὐχαριστεῖτο πολύ. Ὁλονεν περισσότερας ὥρας καθ' ἡμέραν ἀφιέρωνεν εἰς αὐτὴν τὴν ἀνάγνωσιν. Ἐσυλλογίζετο δὲ διαρκῶς ὅσα ἀνεγίνωσκε καὶ τὰ ἔδλεπεν εἰς τὸν ὕπνον του. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον

— χειροῦργον τοῦ χωρίου. Ἀνεθεμάτιζαν τὰ κατηραμένα ἐκείνα βιβλία καὶ διηρωτῶντο ἐναγωνίως πῶς θὰ ἐτελείωνεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Ἀλλὰ ποῦ νὰ φαντασθῶν καὶ νὰ προβλέψουν τοιοῦτον τέλος! Διότι ὁ Δὸν

Κιχώτης, εἰς τὴν πρέλλαν του, ἀπερᾶσαις νῆαναστήσῃ τὴν πλανοδίον ἱπποσύνην, νὰ γίνῃ ὁ ἴδιος ἱππότης καὶ νὰ περιέρχεται τὸν κόσμον ἐριππος καὶ πάνοπλος, διὰ τὰ ὑπερασπίζετο τοὺς ἀδυνάτους καὶ τοὺς δυναστευομένους καὶ νὰ ἐπανορθῶν τὰ ἀδικήματα τῶν ἰσχυρῶν!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

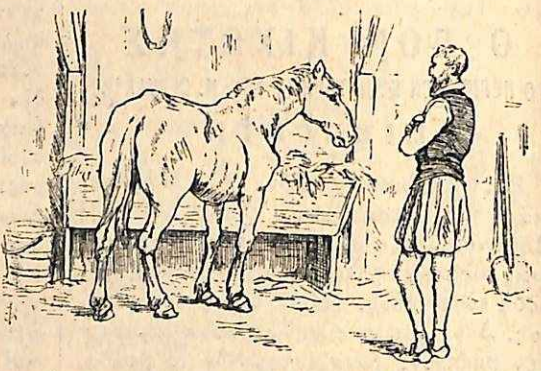
Ὅλοι οἱ πλανόδιοι ἱππῶται, τῶν ὁποίων ὁ ἥως μας εἶχεν ἀναγνώσῃ τὰς περιπετείας, εἶχον μίαν πανοπλίαν καὶ ἓνα ἵππον, καὶ ὅλοι εἶχον ὀρισθὴν αἰωνίαν πίστιν εἰς κάποιον κυρίαν. Τὸ πρῶτον πρᾶγμα λοιπὸν ποῦ εἶχε νὰ κάμῃ, ἦτο νὰ προμηθευθῇ τὰ ἀπαραίτητα αὐτὰ ἐφόδια τοῦ νέου ἐπαγγέλματος.

Εἰς τὸ σπίτι ὑπῆρχε μία παλαιὰ πανοπλία, ἡ ὁποία ἀνῆκε μίαν φορὰν εἰς τὸν πρόπαππον τοῦ Δὸν Κιχώτου. Πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων κατέκειτο λησμονημένη καὶ σκωριασμένη εἰς τὴν σοφί-

ταν. Ὁ Δὸν Κιχώτης τὴν ἔβγαλε καὶ τὴν ἐξήτασεν. Εἶδεν ὅτι, ἂν καὶ εἰς κακὴν κατάστασιν, ἦτο πλήρης. Δὲν ἔλειπε παρὰ ἓνα μέρος τῆς περιεφαιλαίας ἢ κράνους. Ὁ Δὸν Κιχώτης τὴν ἐκαθάρισε, τὴν ἐγυάλισε καὶ ἄμα

ἔγεινεν αὐτό, εὐχαριστήθη πολύ. Ἐμὲν νῦν τὸ ἀρκετὰ σπουδαῖον πρόβλημα τοῦ κράνους. Πῶς ἦτο δυνατόν νὰ ἐξέλθῃ ἓνας ἱππότης χωρὶς κράνος, ἢ μὲ κράνος τοῦ ὁποίου ἔλειπεν ἡ προσωπίς; Μετὰ ὥριμον σκέψιν, ὁ Δὸν Κιχώτης ἀπεφάσισε νὰ κατασκευάσῃ μόνος του νέαν προσωπίδα ἢ γείσον μ' ἓνα χονδρὸ καρτένι ποῦ εἶχεν. Τὸ ἔκαψε κατὰ τὸ παλαιὸν σχέδιον καὶ ὅταν τὸ προσήρμοσεν εἰς τὸ κράνος, εἰραίνετο πραγματικῶς ὡς νὰ κατεσκευάσθῃ ὑπὸ τεχνίτου. Ὅταν ὁμως ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἀντοχὴν του καὶ, σῦρας τὸ ξίφος του, κατέφερεν ἐπὶ τοῦ κράνους δυνατόν κτύπημα, φεῦ! τὸ νεότευκτον γείσον ἐχωρίσθη εἰς δύο. Μία στιγμή ἤρκεσε διὰ τὰ καταστρέψῃ τὴν ἐργασίαν ὀλοκλήρου ἐβδομάδος! Ὁ Δὸν Κιχώτης ἐλυπήθη πολύ, ἀλλὰ δὲν ἀπεθαρρύνθη. Κατεσκεύασεν, ἐργασθεῖς ἄλλην μίαν ἐβδομάδα, νέον γείσον, τὸ ὁποῖον διὰ ν' ἀντέλῃ περισσότερον, ἐδυνάμωσεν ἀπὸ μέσα μὲ λεπτὰ ἐλάσματα χαλκοῦ. Καὶ κατευχαιστημένος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν, τὸ προσήρμοσεν εἰς τὸ κράνος, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ πάλιν

τὸ πρῶτον ἐπικίνδυνον πείραμα...

Ἀφοῦ ἐτελείωσεν ἡ πανοπλία καὶ ἦτο ἑτοιμὴ πλέον διὰ τὰ φορεθῆναι, ὁ Δὸν Κιχώτης ἐσυλλογίσθη τὸν «κέλητά» του καὶ κατέβη εἰς τὸν σταῦλον διὰ νὰ τὸν ἰδῇ. Τὸ ζῶον, καθὼς εἶπαμεν, ἦτο ἰσχνότατον, γέρικον καὶ ἐκνόν, καὶ τὰ κόκκαλά του ἐξεῖχον παντοῦ ὑπὸ τὸ δέρμα του. Ἀλλ' ὁ αὐθέντης του, τὸ εὖρεν ἐξαίσιον. Κανεῖς τῶν ἀρχαίων ἱστορικῶν κελήτων, μηδὲ τοῦ Βαυκεφάλα ἐξαιρουμένου, δὲν ἤμποροῦσε, κατὰ τὴν γνώμην του, νὰ συγκριθῇ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ πολεμικὸν μένος καὶ τὴν ἀνδρείαν. Τῷ ἐχρηστάσθησαν τέσσαρες ἡμέραι διὰ νὰ εὐρηθῇ ὄνομα κατάλληλον διὰ τοιοῦτον λαμπρὸν κέλητα καὶ ἐπιτέλους ἀπεφάσισε νὰ τὸν ὀνομάσῃ Ἀχαρνώνοντα.

Δὲν τῷ ἔμενε τώρα παρὰ νὰ εὕρῃ καὶ τὴν χαριτωμένην κυρίαν, τὴν δέσποιναν τῶν λογισμῶν του, τὴν βασίλισσαν τῆς καρδίας του, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ὠρχίζετο αἰωνίαν πίστιν καὶ πρὸ τῶν ποδῶν τῆς ὁποίας, κατὰ τὴν παλαιὰν ἱπποτικὴν συνήθειαν, θὰ κατέθετε τῶν νικῶν του τὰ

λάφυρα. Ὁ Δὸν Κιχώτης δὲν ἐγνώριζε καμμίαν ὥραιαν καὶ ὑψηλὴς περιώπης κυρίαν, ἀξίαν τῆς λατρείας ἐνὸς ἱππότη. Εἰς τὴν περιοχὴν του ὁμως ἐξοῦσε μίαν χωρικήν γονδρογυναῖκα, μὲ ἀγαθὴν φυσιογνωμίαν, ὀνομαζομένη Ἀλδόνζα Λορέντζου. Ὁ Δὸν Κιχώτης ἐκρινεν ὅτι αὐτὴ θὰ ἦτο πολὺ κατάλληλος διὰ τὴν περίστασιν, ἂν εἶχε μόνον ἓν ἄλλο εὐηχότερον ὄνομα, ποῦ νὰ ὁμοιάζῃ κάπως μὲ ὄνομα πριγκιπίσσης. Ἐσκέθη πάλιν ἀρκετὰς ἡμέρας καὶ ἐπιτέλους, χωρὶς νὰ τῆς εἰπῇ τίποτε, ἀπεφάσισε μόνος του νὰ τὴν βαπτίσῃ «Γλυκερία ἢ Τοβοταίς», διότι Τοβόσον ὀνομάζετο τὸ χωρίον τῆς Ἀλδόνζας Λορέντζου.

Ἐφωδιασμένος λοιπὸν, ὅπως ἔπρεπε, μὲ πανοπλίαν, μὲ κέλητα καὶ μὲ δέσποιναν, ὁ Δὸν Κιχώτης ἐσκέθη ὅτι δὲν εἶχε νὰ χάσῃ καιρὸν, διότι ἡ ἀνθρωπότης ἐπερίμενε τὸν σωτήρᾶ τῆς. Κ' ἔνα πρῶτ' αὐτοῦ ἡμερῶν, πολὺ ἑνωρὶς καὶ πρὶν ἀκόμη ἐξυπνήσῃ κανεῖς εἰς τὸ σπίτι, ὁ Δὸν Κιχώτης περιεβλήθη τὴν πανοπλίαν, ἐσέλλωσε τὸν Ἀχαρνώνοντα, ἐκαβαλλίκευσε καὶ ἐξῆλθε κρυφὰ ἀπὸ τὴν ὀπισθίαν θύραν.

Κατευχαιστημένος ποῦ ἔδλεπε πόσον καλὰ ἐπῆγαιναν τὰ πρᾶγματα ὡς ἔδω, ὁ Δὸν Κιχώτης ἐπροχώρει ἐριππος διὰ μέσου τῶν ἀγρῶν, ἀπολαμβάνων μακαρίως τὴν δροσίαν τῆς θερινῆς πρωΐας, ὅταν μία φοβερὰ σκέψις, καίτι ποῦ δὲν τὸ εἶχε συλλογισθῇ ποτὲ πρὶν, τοῦ ἐκοψε διαμῆς ὅλην τὴν εὐχαρίστησιν.

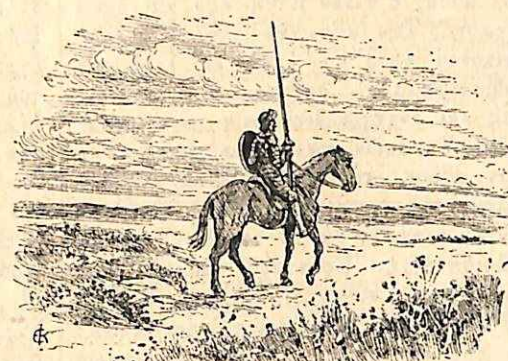
Δὲν ἦτο χρισμένος ἱππότης!

Ἐπομένως, κατὰ τοὺς κανόνες τῆς ἱπποσύνης, δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ συνάψῃ μάχην μὲ κανένα ἀπὸ τοὺς ἱπποτάς, τοὺς ὁποίους ἤμπο-
ροῦσε νὰ συναντήσῃ. Ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ ἂν ἀκόμη ἤθελε δε-
χθῇ τὸ χρίσμα, ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν καθιερωμένην τελετὴν, κατὰ τοὺς ἰδίους πάλιν κανόνες, δὲν ἤμποροῦσε νὰ φέρῃ παρὰ λευκοῦ χρώματος πανοπλίαν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔκαμνε κάποιον ἐξο-
χον ἀνδραγαθί-
μα.

Ἡ σκέψις αὐτὴ τὸν ἐπικρανε τόσο, ὥστε τοῦ ἤλθε νὰ γυρίσῃ εἰς τὸ σπίτι του

ἀμέσως. Ἀλλὰ σκεφθεῖς ὀλίγον ἀκόμη, εἴρε τρόπον νὰ ὑπερκάμῃ τὴν δυσκολίαν. Θὰ ἐγχείετο ἱππότης ἀπὸ τὸν πρῶτον ἱππότην ποῦ ὁ ἀπαντοῦσεν εἰς τὸν δρόμον του. Αὐτὸ ἐσυνεθίζετο ἄλλοτε καὶ πολλὰκις τὸ ἐδιάβασεν εἰς τὰ βιβλία του. Ὁ-

σον διὰ τὴν πανοπλίαν, θὰ τὴν ἐγυάλιζεν ὡς ποῦ νὰ γίνῃ λευκοτέρα καὶ χιόνος.

Ἀποτινάξας οὕτω τὰς τύψεις του, τὰς ὁποίας δὲν εὗρισκε πλέον βασίμους, ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του μὲ γαλήνην ψυχῆς, ἀφίπων τὸν ἀχαρνώνοντα νὰ πηγαίῃ, ὅπου ἤθελε, διότι γνώρισμα τῆς πλανοδίου ἱπποσύνης εἶνε νὰ μὴν ἔχῃ προδιαγεγραμμένον σχέδιον καὶ δρόμον ἀλλὰ νὰ προχωρῇ εἰς τὴν ὁποίαν ἔλθῃ.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ἵππος καὶ ἱππεὺς ἐβάδισαν οὕτω χωρὶς κανὲν ἔκτακτον συναπάντημα καὶ ὁ Δὸν Κιχώτης ἦτο διὰ τοῦτο καταλυπημένος.

Πρὸς τὸ ἐσπέρας, κατὰκοπος καὶ ἐξηνηντημένος ἀπὸ τὴν πείναν, αὐτὸς καὶ τὸ ὑποζύγιόν του, ἤρχισεν νὰ κυτᾶξῃ ὀλόγυρα, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ανακαλύψῃ κανένα πύργον, ὅπου θὰ ἤμποροῦσε νὰ σταθῇ καὶ νὰ ἀναπαυθῇ. Ἐπὶ τέλους, πρὸς μεγάλην του χαρὰν, διέκρινεν ἐπὶ τοῦ δρόμου ἓν μικρὸν πανδοχεῖον. Πρὸ τῆς θύρας τοῦ ἐστάθμευσαν τὰ ἀλάξια μερικῶν ἀγωγέων, οἱ ὁποῖοι διενευκτέρευαν εἰς τὸ πονδοχεῖον αὐτό, καθὼς καὶ δύο νεαροὶ γωρικοί, τὰς ὁποίας ὠδήγουν εἰς τὴν Σεβίλλην.

Μὲ τὴν φαντασίαν ἐξημμένην ἀπὸ τὰ ἱπποτικά του βιβλία, ὁ Δὸν Κιχώτης ἐνόμιζεν ὅτι τὸ πτωχὸν ἐκεῖνο πανδοχεῖον ἦτο μέγας πύργος μὲ πυργίσκους εἰς καθὲν τῶν γωνιῶν καὶ μὲ κινητὴν γέφυραν ὑπεράνω τῆς βαθείας του τάφρου. Ἐστάθη εἰς κάποιαν ἀπόστασιν καὶ ἐπερίμενε νὰ ἰδῇ εἰς τὰς ἐπάλξεις κανένα νάνον, σαλπίζοντα διὰ νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν ἀρτίειν του. Συνέβη λοιπὸν τὴν στιγμήν ἐκείνην, κάποιος χοιροκόσος, ὁ ὁποῖος εἶχε τοὺς χοίρους του εἰς τὸν παρακείμενον ἀγρὸν, νὰ φουσησῇ τὸ κέρας του, — τὸ σὺνήθεσ συνήθημα, μὲ τὸ ὁποῖον εἰδοποιοῦσε τὰ ζῶα του ὅτι ἦτο καιρὸς νὰ ἐπιστρέψουν. Ἀκούσας τὸν ἦχον τοῦ κέρατος, ὁ Δὸν Κιχώτης ἠσθάνθη ζωη-

ρὰν εὐχαρίστησιν καὶ ἀμέσως ἐπροχώρησε μὲ τὸ ἄλογόν του ἕως τὴν θύραν, ὅπου ἐγύριζαν αἱ δύο γωρικαὶ γλυαροῦσαι.

Εἰς τὸ παράδοξον, τὸ ἀσύνθηθεσ θέαμα τοῦ ἱππέως ἐκείνου μὲ τὴν πανοπλίαν, ὁ ὁποῖος ἐκρατοῦσεν ἀσπίδα καὶ δόρυ, αἱ γυναῖκες ἀνεπήδησαν καὶ ὀπισθοχώρησαν ἐντρομοί. Τοῦτο ἰδὼν ὁ Δὸν Κιχώτης, ἐσῆλθωσεν τὴν γωρικήν προσωπίδα τοῦ κράνους του, ἀπεκάλυψε τὸ κατασκευασμένον καὶ ἀποκαμωμένον του πρόσωπον, καὶ μὲ ὕψος πλήρες γλυκύτητος καὶ σεβασμοῦ, εἶπε:

— Μὴ φεύγετε, εὐγενεῖς δέσποιναι, καὶ μὴ φοβηθεσ τίποτε ἀπὸ ἐμέ. Οἱ νόμοι τῆς ἱπποσύνης μοῦ ἀπαγορεύουν νὰ εἶμαι βαναυσὸς πρὸς οἰονδήποτε καὶ προπάντων πρὸς ὥραιας κυρίας τῆς ὑψηλῆς σας πε-
ριωπῆς.

Ἀκούσαςαι τὰλλόκοτα αὐτὰ λόγια, αἱ γωρικαὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τὰ ἔχασαν, ἐκυτάχθησαν καὶ ἔπειτα ἤρχισαν νὰ κρυφογελοῦν. Ἐπιτέλους ὁμως ἐξέσπασαν εἰς ἡχηρότατα γέλια, τὰ ὁποῖα ἐπείραζαν πολὺ τὸν Δὸν Κιχώτην. Συνεκρατήθη

«Αἱ γυναῖκες ἐξηκολούθησαν νὰ γελοῦν (Σελ. 99, στ. γ')»

ὁμως καὶ μὲ τὴν ἴδιαν εὐγένειαν ὑπέλαβεν: — Εὐγενεῖς δέσποιναι, ἡ μόνη μου ἐπιθυμία εἶνε νὰ σὰς δολερώσω. Ἐπιτρέψατέ μοι ἐν τούτοις νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἡ σεμνότης ἀρμόζει εἰς τὰς ὥραιας καὶ ὅτι τὸ νὰ γελά κανεῖς τόσο πολὺ χωρὶς λόγον, εἶνε πλέον ἢ ἐλαφρότης καὶ ἐγγίζει τὰ ὅρια τῆς παραφροσύνης.

Αἱ γυναῖκες ἐξηκολούθησαν νὰ γελοῦν ἀκόμη περισσότερον, ὁ δὲ Δὸν Κιχώτης θὰ ταῖς ἐδείχνην ἴσως καθαρώτερα τὴν

— 'Αθηναίος;
— Μάλιστα.
— Και γιατί περπατείς με τὸ κεφάλι σκυμμένο;
— Γιατί μου χροιάζεται, Μυλόρδε, τὸ κεφάλι μου.
— Δουλοὶ !!! Εἰστε ἀνάξιοι νὰ ἔχετε τοῦ 'Ελληνος καὶ τοῦ 'Αθηναίου τὸ ὄνομα !..
— 'Ελληνες καὶ 'Αθηναῖοι, Μυλόρδε, εἴμαστε μόνο στὸ σπίτι μας.
'Αφοῦ τοῦ ἀποκρίθηκ' ἔτσι τοῦ λέγει τότε ὁ Βύρων·
— Ἐρεῖς γιατί μέινετε 'Ελληνες μόνο στὸ σπίτι σας; εἰστε δειλοὶ !
— Δὲν εἴμαστε ὅλοι, Μιλόρδε, δειλοί.
— Τότε γιατί ἡ Λάμια τρώει μόνο 'Ελληνες; !.

(Καὶ λέγοντας αὐτὸ ὁ Βύρων, ἀγριεμένος, τὸν ἐκόνθησε ἀπὸ τὸν ὦμο, σὰν νὰ κοιμῶτανε βαθεῖα καὶ ἤθελε νὰ τὸν ξυπνήσῃ.)

— Σ' αὐτὸ ἔχεις δίκιο, Μυλόρδε ἀλλὰ... σοῦ ὀρκίζομαι, πῶς θὰ φάγῃ καὶ Τούρκους. Καὶ ἔφυγε μετ' ὁ κεφαλὴ τώρα ψηλά, ἐνῶ τὰ μάτια του πετοῦσαν φλόγες.

Τὴν ἄλλη μέρα βρέθηκε σκοτωμένος ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀγριώτερους Τούρκους, τὴν ἄλλη ἄλλος, τὴν ἄλλη ἄλλος... Στὰ τελευταῖα τὸν ἐννοίωσαν, ἀλλὰ ποῦ νὰ τὸν πιάσουν στὰ βουνά !..

Νικόλα Σαρή τὴν ὥραν αὐτὴν τὸ παλληκάρι. Στὴν 'Επανάστασι ἦτον ὀπλαρχηγός. Πολεμοῦσε σὰ λιοντάρι. Σὲ μιὰ μάχη ποῦ ἦσαν πιά στὰ χέρια καὶ δεκάτιζε τοὺς ἐχθρούς, τὸν ἐπίασαν αἰχμάλωτο καὶ τὸν πῆγαν δεμένο στὴν Δάρισα. Στὴν 'Αθήνα τὸν εἶχαν γιὰ χαμένο. 'Απὸ τὴν Δάρισα κατ' ὥρῳσε κι' ἔφυγε καὶ ἀφοῦ, μετὰ τὰ τοσπάνικα ρούχα ποῦ φόρεσε, περιπλανήθηκε κάμποσο καιρὸ, ἔφθασε τέλος στὴν 'Αθήνα τὴν ἡμέρα ποῦ τοῦ ἔκαναν τὸ μνημόσυνο του. 'Ο Σαρὴς αὐτός, ποῦ ἦτον ἡ πολεμικὴ δόξα τῶν 'Αθηναίων, θὰ γινότανε ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλειότερους ἀνδρας τοῦ 'Αγῶνος, ἀλλὰ τὸν ἀκότωσαν στὰ πρῶτα ἔτη..

('Απόσπασμα) ΑΤΖΑΜΗΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÉS]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'. (Συνέχεια)

'Ο Γιαννίδης ἀνεχώρησε. Καθ' ὅδον συνήντησε τοὺς χωρικοὺς τῆς Ροχέττης, εἰ ὅποιοι προσέτρεχον ἤδη βλέποντες τὰς τεραστίας λαμπάδας, τὰς ὁποίας ἐσχημάτιζαν αἰωνόβια δένδρα, καίονενα μέχρι τῆς κορυφῆς. 'Εφερον πελέκεις καὶ καδούς. Μετ' ὀλίγον, ἐνῶ ἐσχηματίζετο μία πυροσβεστικὴ ἄλυσις, ἀπὸ τῆς τὰς πυρὸς μέτρῃ τῆς ἐστίας τοῦ πυρός, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐρρίπτετο ἄφθονον νερόν, ἰσχυροὶ ὑλοτόμοι ἤρχισαν νὰ καταρρίπτουν μίαν σειρὰν δένδρων, ἀπροσβλήτων ἀκόμῃ, διὰ νὰ ἐντοπίσουν τὴν μαστίγα.

'Ησυχάσασα ὀλίγον ἡ Καμίλλη, ἔτρεξε νὰ ἰδῇ τί γίνεται ἡ μητέρα της. Οἱ ἀσυνήθεις ἐκεῖνοι κρότοι, αἱ φωναὶ, τὰ κτυπήματα τῶν πελέκειν ἀντηχοῦντα εἰς τὴν ἡσυχίαν νύκτα, εἶχον κατακινήσῃ τὴν νάρκη τῆς μαρκησίας, ἡ ὁποία ἐκτύπησε τὸν κώδωνα διὰ νὰ μαθῇ τί συμβαίνει.

Δὲν ἔλαβε καμμίαν ἀπάντησιν, διότι

καὶ οἱ δύο ὑπηρετοὶ ἀπεπέλουν κείνους τῆς ἀνθρωπίνης ἀλύσεως, ἡ ὁποία ἐσχολοῦντο νὰ καταβρέχῃ τὴν ἐστίαν τοῦ πυρός, ἀλλὰ χωρὶς σοβαρὸν ἀποτέλεσμα.

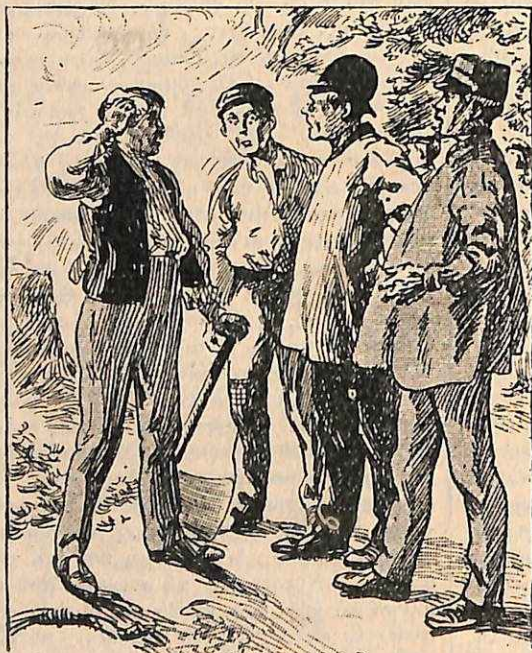
Ἡ κυρία Ριονσαί, ἀνακαθίσασα ἐπὶ τῆς κλίνης της, ἡτοιμάζετο νὰ σηκωθῇ διὰ νὰ ἰδῇ μόνῃ της τί συμβαίνει, ὅταν εἰσῆλθεν ἡ Καμίλλη καὶ ἐρεῖσθη εἰς τὸν λαίμρον της μετὰ λόγια καθηγουαστικά.

— Μὴ φοβᾶσαι, μητερούλα, καὶ ἐδῶ δὲν ὑπάρχει κανένας κίνδυνος. Μόνον ἡ ἀκρὴ τοῦ πάρκου καίεται καὶ ὅλη ἡ Ροχέττη πολέμῃ τῶρα νὰ τὴν σβύσῃ.

— 'Αδιόφορον' θέλω νὰ σηκωθῶ, ἀγάπη μου, καὶ νὰ εἶμαι ἐτοιμὴ διὰ κάθε ἐνδεχόμενον. Θέλω ἀκόμῃ νὰ ἰδῶ τὴ φωτιά. Θὰ ἤμπορέσω χωρὶς πολὺν κόπο;

— Ναι, μητερούλα μου' ἀρκεῖ ν' ἀναίεθς ἕως τὴν ταράτσα.

'Ομιλοῦσα ὁλονέν, ἡ Καμίλλη τὴν ἐβροθόυσε νὰ ἐνδύθῃ, κατόπιν τὴν ὡδή-

«Δὲν ἔχετε ἀνάγκη νὰ πάτε μακρύτερα...»
(Σελ. 102, στ. γ')

γησεν εἰς τὴν ταράτσαν καὶ τῆς ἔδωκεν ἓνα κάθισμα.

Αἱ ὑποψίαι τοῦ σιδηροδρομικοῦ φύλακος.

Τὸ θέαμα ἦτο συγκινητικώτατον. Τὸ πῦρ, ἂν καὶ πολεμούμενον, ἠγωνίζετο νικηφόρως, διότι ἐλλείπει ἀντίλας, δὲν ἤμποροῦσαν νὰ τὸ προσβάλλουν εἰμὴ κάτωθεν.

Αἱ κορυφαὶ τῶν δένδρων ἐξηκολοῦθον νὰ καίονται.

Κάπου-κάπου, κάποιος ἀπὸ τοὺς ὑπερηφάνους ἐκείνους γίγαντας κοτέρεεν ἐν μέρει' οἱ μεγάλοι του κλώνοι ἐθραύοντο καὶ πίπτοντες εἰς τὴν ἐστίαν τοῦ πυρός, τὴν ἔτρεφον ἀκόμῃ.

Φοβερὸς ρόγθος ἐπηύζανε τὴν φρίκην, τὴν ὁποίαν ἐπροξέει ἡ τεραστία αἵματόχρους λαμπρῆς, ἡ δὲ Καμίλλη ἤρχισε νὰ νηυσυλῇ ἂν θὰ ἐπρόφθαναν οἱ ὑλοτόμοι νὰ ἐντοπίσουν τὴν μαστίγα καὶ νὰ προσυλάξουν ἐν ἀπλῶν παραπέτασμα δένδρων, ἐκτεινόμενον πρὸς βορρᾶν κατὰ μήκος τῆς τάρρου.

Ἐν τούτοις οἱ χωρικοὶ εἰργάζοντο δραστηρίως. 'Αγαποῦσαν τὸν πύργον ἐκεῖνον, μετὰ ὅλον τὸν φυσικὸν τὸν ἐγωισμόν' ἐγεννήθησαν ὑπὸ τὴν σιάν του καὶ εἶχον ἀνέκαθεν ἐμπρὸς τὸν ὠραῖον ἐπιδητικόν του ὅγκον. Διὰ τοῦτο ἠγωνίζοντο τῶρα νὰ τὸν σώσουν.

Εἰς ὅλους ἔκαμεν ἐντύπωση ἡ ὁσμὴ τοῦ πετρελαίου, ἡ ὁποία ἀνεδίδετο ὅχι μόνον ἀπὸ τὰ καίονενα δένδρα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλα μὴ προσβληθέντα ἀκόμῃ ὑπὸ τοῦ πυρός.

Καὶ ἐνῶ οἱ ὑλοτόμοι ἐκτυποῦσαν μετὰ ὅλην τὴν τὴν δύναμιν, ὁ δῆμαρχος καὶ ὁ πάρεδρος συνέλεγον ἐπὶ τοποῦ πληροφορίας, διὰ νὰ συντάξουν μίαν ἐκθεσιν περὶ τῆς καταστροφῆς διὰ τὰς Πυρασφαλιστικὰς Ἐταιρίας.

— Δὲν ἔχετε ἀνάγκη νὰ πάτε μακρύτερα, γιὰ νὰ μάθετε τί συνέβη, εἶπεν ὁ σιδηροδρομικὸς φύλαξ σκουπίζων τὸν ἰδρωτὰ του' κάποιος, γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸν πύργον, ἄλειψε τὰ δένδρα μετὰ πετρελαιο καὶ ἔβαλε φωτιά σὲ τρία διάφορα μέρη. Αὐτὸ πιά εἶνε ὁλοφάνερο.

— Μὰ ποῖος νὰ εἶνε αὐτός ὁ κακοῦργος; ἠρώτησεν ὁ δῆμαρχος, μὴ τολμῶν ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην μιᾶς καταγγελίας.

— Ὡ, τὸν ξέρετε πολὺ καλά, ὅπως καὶ ἐγώ, ἀπήντησεν ὁ φύλαξ, ἀναλαμβάνων τὸν πέλκυν του. Καὶ ὅλοι ἐδῶ πέρα τὸν ξέρουν... Δὲν εἶνε ἀλήθεια, παιδιά;

— 'Αλήθεια! ἀνέκραξαν πολλοὶ χωρικοί.

— 'Απόδειξις, ὑπέλαθεν ὁ φύλαξ, ὅτι ὁ κάποιος αὐτὸς δὲν ἤλθε νὰ σβύσῃ τὴν φωτιά μαζί μας. Καὶ ὅμως τέσσερα ζευγάρια χέρια παραπάνω ἢ ἦταν κατὰ τί.

'Επιδοκιμαστικὸς ψίθυρος ἤκούετο ἀπὸ παντοῦ. 'Ολοι ἦσαν βέβαιοι, ὅτι ὁ ἐμπρηστής τοῦ ὠραίου πάρκου ἦτο ταπεινὴ ἐνδίκησις τοῦ κακοῦ Μπεσῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

'Εμπρησται καὶ σωτήρες.

Εὐτυχῶς οἱ γενναῖοι ὑλοτόμοι κατ' ὥρῳσαν νὰ καταρρίψουν τὰ πατατούμενα δένδρα διὰ νὰπομονωθῇ τὸ πῦρ, τὸ ὅποιον ἄφισαν πλέον νὰ σβύσῃ μόνον του.

Ἡ ἐσχάτη τοῦ πάρκου, ἡ ὁποία ἐ-

φθανε μέχρι τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, εἶχε καταστραφῇ, καθὼς καὶ ἡ θαυμασία δεινροστομική των πετρελῶν, ἡ ὁποία ὠδήγηε εἰς τὴν κινητὴν γέφυραν.

Μετὰ μεγάλην πρᾶγματι μογθηρίαν ὁ Μπεσῦ εἶχεν ἐκλέξῃ διὰ τὸν ἐκδικητικόν του ἐμπρησμὸν τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ πάρκου. 'Ἦξευρεν

ὅτι ἐκεῖ ἦσαν τὰ ὠραιότερα δένδρα. 'Ἦξευρεν ἀκόμῃ, ὅτι ἂν ἄπαξ ἀπεγυμνοῦτο ὁ πύργος ἀπὸ τὸν θαυμασίον καὶ αἰωνόβιον ἐκεῖνον στολισμὸν του, ἑκατομμύρια δὲν θὰ ἔφθαναν νὰ τοῦ τὸν ἀποδώσουν.

Πολὺν καιρὸν ἡ οἰκογένεια Μπεσῦ ἐσχεδιάζεν αὐτὸ τὸ ἐγκλήμα.

Κάθε βράδυ, οἱ πέντε, ὅλριοι μετὰ τοὺς ἀγκῶνας στηριγμένους ἐπὶ τῆς ρυπαρᾶς τραπέζης τοῦ δείπνου τὸν συνωμῶν καὶ συνεσκέπτοντο περὶ αὐτοῦ.

— Τὰ θέλουν λοιπὸν τὰ δένδρα τους, εἰ; ἐμὸν γέροντα ὁ Μπεσῦ πολὺ καλά! καὶ ἐμεῖς τοὺς τὰ καίμε!

'Ἦσαν μάλιστα κακοὶ παρὰ πονηροὶ καὶ δι' αὐτὸ ἐνῆργησαν ἀδεξιῶς. Αὐτοὶ ποῦ δὲν ἔκαμαν εἰς τὸ σπίτι των παρὰ ἀλειμματικῆς, ἠγόρασαν τὴν προηγούμενην ἑβδομάδα εἴκοσι λίτρας πετρελαίου εἰς δύο δόσεις, πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἐξέπληξε τὸν παντοπωλὴν, μολοντί τῷ ἔδωσαν τὴν ἐξήγησιν ὅτι τὸ ἴδιον νὰ ποτίσουν τὰ δένδρα των «γιὰ τὸ σκουλήκι».

'Ἐπειτα, μόλις ἔβαλαν φωτιά, ἐγύρισαν εἰς τὸ σπίτι των καὶ ἐκλείσθησαν, προσποιούμενοι ὅτι κοιμῶντο, ἐνῶ ὅλοι οἱ γείτονες εἶχον τρέξῃ νὰ βοηθήσουν.

Μετὰ τὴν ἀποτροπὴν τοῦ μεγάλου κινδύνου, οἱ κάτοικοι τῆς Ροχέττης συνωμῶν περὶ τοῦ ἐγκλήματος. 'Ἐξέφραζαν τὸς ὑποψίας των καὶ ἐξεδήλουν τὴν ζωὴν των ἀγανάκτησιν.

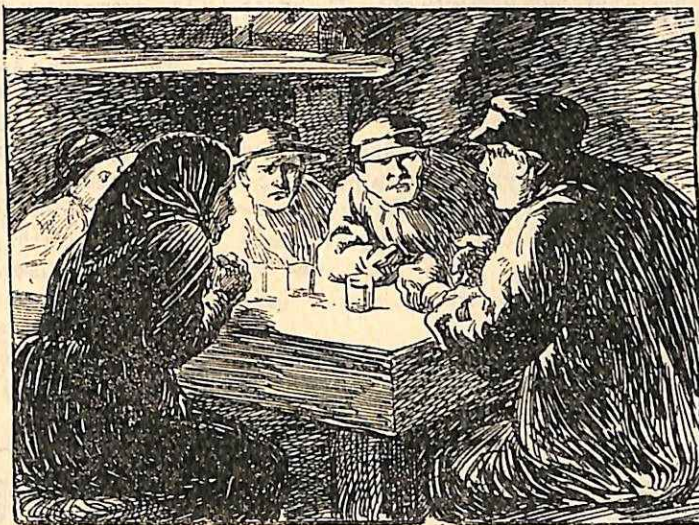
Πολλοὶ κατοικίαι ὑπῆρχον πλησίον τοῦ πάρκου, αἱ ὁποῖαι ἐκινδύνευον νὰ καταστραφούν μετ' αὐτοῦ. Τοῦτο ἐξήπτεν ἀκόμῃ περισσότερον τὴν ὀργὴν των χωρικῶν.

Ἡ πυρκαϊά, μὴ εὐρίσκουσα τώρα νέαν τροφήν, ἤρχισε νὰ καταπίπτῃ. Ἐπάνω, ἀπὸ τὴν ταράτσαν, ἡ μαρκησία μετὰ ἀγωνιστὰς ὅμιμα τὴν παρεχολοῦντο. Πλησίον τῆς ἐκάθητο ἡ Καμίλλη. 'Αλλ' ὅταν εἶδε τοὺς χωρικοὺς ἐτοιμαζομένους νὰ φύγουν, εἶπε:

— Συγγνώμην, μαριμά, πρέπει νὰ

πάγω νὰ τοὺς μιλήσω, νὰ τοὺς εὐχαριστήσω.

— Πήγαίνε, κόρη μου, εἶπεν ἡ κυρία Ριονσαί' διαβίβασέ τους καὶ τὴν ἰδικὴν μου εὐγνωμοσύνην καὶ κύτταξε πῶς θὰ μπόρεσες θὰ τοὺς ἀνταμείψης, διότι ἐκοπίασαν πολὺ.

«Κάθε βράδυ οἱ πέντε ὅλριοι συνεσκέπτοντο...»
(Σελ. 103, στ. α')

'Οπου ἀναμειγνύεται ὁ Δυρὰν

Ἡ Καμίλλη κατῆλθε τρέχουσα, ἐπέρασε τὴν γέφυραν καὶ ἔρθε σὲ τοὺς χωρικοὺς, οἱ ὅποιοι ἄμα τὴν εἶδαν, ἐστάθησαν νὰ τὴν χαιρετήσουν.

— 'Ερχομαι, τοὺς εἶπε, νὰ σᾶς εὐχαριστήσω ὅλους ποῦ μὰς ἐσώσατε. Καὶ ἡ μαριμά σᾶς ἐκράζει τὴν μεγάλην τῆς εὐγνωμοσύνην διὰ τοὺς κόπους ποῦ ἐκάματε.

— Χρὲς μας, ἀπεκρίθη ἓνας ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς δὲν μποροῦσαμε βέβαια νὰ σᾶς ἀίσσουμε ἔτσι!

— 'Ἦθελε πολλὴ νὰ σᾶς

ἀνταμείψω, ὑπέλαθεν ἡ νεάνις, μετὰ ἀπεριγραπτὸν γλυκύτητα, ἀλλὰ δὲν ἤξεύρω τί νὰ σᾶς προσφέρω. Θέλετε, πρὸς τὸ παρόν, νὰ δεχθῆτε ἀπὸ ἓνα ποτηράκι κρασί;

Μερικοὶ ἡτοιμάζοντο νὰ δεχθῶν, ἀλλ' ὁ Δυρὰν, ὁ γνωστός μας, τοὺς ἐμπόδισε λέγων:

— Καὶ ποῦ νὰ βρεθῶν ἐδῶ τόσα πο-

τήρια κρασί ὅσοι εἴμαστε ἄνδρες καὶ γυναῖκες; Τί διαβόλο! δὲν εἴμαστε σὲ καμμίαν ταβέρνα τοῦ μεγάλου χωριοῦ, ὅταν γίνεται πανηγύρι! Πῶς θέλετε τὸ ὠραῖο αὐτὸ κορίτσι νὰ κερᾷ τόσον κόσμο; 'Οχι, ὄχι! δὲν ἀξίζει τὸν κόπο ποῦ θὰ τοῦ δώναμε. Πᾶμε τώρα ὅλοι νὰ κοιμηθῶμε καὶ ἔς μὴ μιλοῦμε πιά γι' αὐτὰ ποῦ ἔγιναν, παρὰ γιὰ νὰ βροῦμε μετὰ τί τρόπο θὰ φανερωθῶν καὶ θὰ τιμωρηθῶν οἱ κακοῦργοι. Ἐγὼ ἔνα μόνο ζητῶ ἀπὸ τὴν δεσποινίδα, πρεσβέτης στρεφόμενος πρὸς τὴν Καμίλλη, νὰ λάβῃ τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ σφίξῃ μετὰ τὸ ἄσπρο της χεράκι τὴ μαύρη μου χερούλα!

— Ὡ, πολὺ εὐχαρίστως, καλέ μου Δυρὰν! ἀπήντησεν ἡ Καμίλλη, τείνουσα πρὸς τὸν τεχνίτην τὴν λεπτὴν της χεῖρα.

— Ἐχετε εἰδήσεις ἀπὸ τὸν κύριο Πέτρο; ἠρώτησεν ὁ Δυρὰν χαμηλοφώνως.

— Δυστυχῶς ὄχι, ἀπήντησε περίλυπος ἡ νεάνις. Τὰ ἴδια τοῦ μπομπᾶ! εἶμαι καταστενοχωρημένη. 'Ο διανομέας τοῦ Ταχυδρομείου ἔχει νὰ πατήσῃ στὸν πύργον τῆς Ροχέττης !...

— Μὰ γλῆς δὲν ἐλάβατε νομίζω ἓνα γράμμα συστημένο;

— Ὁχι.

— Δὲν γίνεται! Γιὰ θυμηθῆτε καλὴτέρα, δεσποινὶς Καμίλλη! Τὸ ὑπογράψατε.

— Σᾶς βεβαίω ὅτι ὄχι!

— Ὡ, ὦ!

ἔκαμεν ὁ χωρικός, αὐτὸ εἶνε σπουδαῖον!

'Αλλὰ θὰ ξανάθωμε τὴν ἡμέρα στὸν πύργον καὶ θὰ ἰδοῦμε τί πρόκειται νὰ γίνῃ.

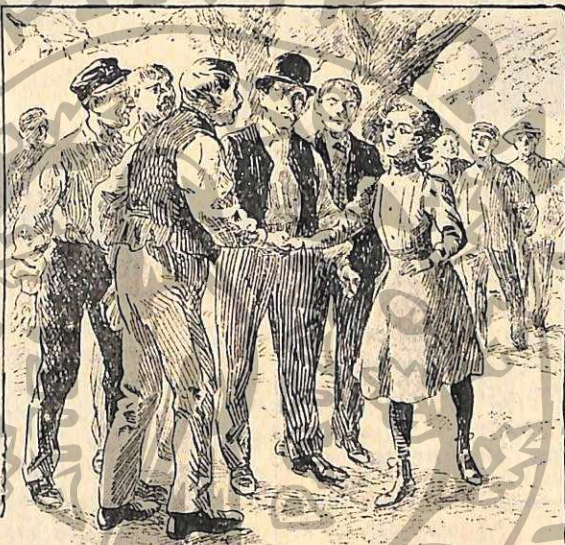
Χαίρετε, δεσποινὶς!

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ πλῆθος εἶχεν ἀποχωρήσει.

Δὲν ἔμεινε πλέον παρὰ ὁ δῆμαρχος, ὁ ὅστις ἔλαβεν ὀλίγον στενοχωρημένος, διότι ἦτον ἓνας χωρικός χονδρὸς καὶ ἀδεξιός, ὁ χονδρότερος ἴσως καὶ ὁ ἀδεξιότερος ἀπ' ὅλους, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ὁ πλουσιώτερος.

'Ἦθελε κατὰ νὰ πῇ καὶ αὐτὸς πρὸς τὴν νεαρὴν πυροδεσποινίδα, ἓνα φιλοφρόνημα, ἓνα καλὸν λόγον, ἀλλὰ δὲν ἤμποροῦσε νὰ εὕρῃ.

(Ἐπεται συνέχεια)

Η ΟΔΥΝΗ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 92.)

— «Καυμένο, καυμένο μου παιδί, εἶπε μία γηραιά δρῦς· μία μόνη ἀκτίς ἤρκεσε διὰ νὰ σὲ κάμῃ τόσο ὠραῖον· ἀνέμενες πάντα εἶσαι, οἱ ἄνθρωποι θὰ σὲ ἐκάλουν πάρα πολὺ συχνά, καὶ τότε θὰ ὑπέφεραν θλίψεις περισσοτέρας ἀπὸ ὅσας εἴμπορουν νὰ ὑποφέρουν. Πρέπει νὰ μείνῃς γιὰ πάντα σκοτεινὴ καὶ ψυχρά».

Πικρὸν δάκρυ ἐκύλησε βραδέως ἐπὶ μιᾶς ἀγριοβιολέτας εἰς τοὺς πόδας τῆς Ὀδύνης. Τὸ ἄνθος ἀνέδωσε γλυκεῖαν εὐωδίαν καὶ ἐψιθύρισε εὐχαριστίαν διὰ τὴν σταγόνα τῆς δρόσου, τὴν ὁποίαν τοῦ ἔρριψαν.

Ἡ μικρὰ κόρη, χωρὶς ν' ἀναπαυθῇ, ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον τῆς ἕως ὅτου ἔφθασεν εἰς μεγάλην ἡσυχον λίμνην. Τίποτε δὲν ἐκίνητο ἐκεῖ, ἡ ἐσπέρα μὲν διήρχετο ἐπὶ τοῦ ὕδατος, προχωροῦσα

μέσα εἰς τὴν σκιάν, ἐνῶ περὶ τῆς ροῆς διναι γραμμαὶ ἐχαράσσοντο ἐπὶ τῆς λίμνης· ἐνίοτε κανὲν ἄστρον ἐπιπτε καὶ ἔμενε ἀκίνητον ἐπὶ τῆς σιωπηλῆς ἐπιφανείας.

Ἡ Ὀδύνη ἐβύθισε τὸ ἄδύνατόν της χεράκι εἰς τὴν λίμνην, καὶ κατόπιν τὸ ἐβαλεν ἐπὶ τοῦ μετώπου της. Ἡ ἐσπέρα διήλθε πλησίον της καὶ ἐψιθύρισε.

— «Καλὴνύκτα» ὑπὸν ἔλαφρον καὶ χωρὶς ὄνειρα! Λησμονήσε τὴν λύπην σου».

Ἡ Ὀδύνη τὴν ἠκολούθησε διὰ τοῦ βλέμματος καὶ ἐγόγγυσε χαμηλοφώνως:

— Μίαν μόνην φορὰν ἤρξα τὴν ἀνάπαυσιν εἰς τὸ δάσος, μίαν μόνην φορὰν ἐλησμονήσα τὴν λύπην μου, μὲ τὴν ἀκτῖνα εἰς τὴν καρδιάν μου, — ἀλλ' ἐπέ-
ρασε καὶ αὐτό».

Ρεμβώδης ἡ κόρη παρετήρησε τὴν λίμνην· δρσερα αὖρα ἐπνεεν ἐξ αὐτῆς, καὶ ὑπεράνω ἐκρέμαντο νέφη σκοτεινά.

Αἶφνης ἡ Ὀδύνη εἶδεν ἕνα φῶς ἐρυθρόν, μεγαλύτερον, λαμπρότερον τοῦ φωτὸς τῶν ἀστέρων, νὰ πίπτῃ ἐντὸς τῆς λίμνης καὶ νὰ λάμπῃ μέσα εἰς τὸ σκότος. Ἐσήκωσε τὰ μάτια της καὶ παρετήρησεν ὅτι τὸ φῶς προήρχετο ἀπὸ μίαν σκιάν πλησίον τῆς λίμνης· ἡ σκιά ἐκείνη ἦτο ὅλη σκεπασμένη ἀπὸ κισσόν, καὶ μόνον τὸ ἀνοιχτὸν παράθυρον ἦτο φωτισμένον.

«Περίεργον, ἐσκέφθη ἡ Ὀδύνη, ἐδῶ δὲν ἦλθα ποτὲ ἄλλοτε, καὶ ἐντοῦτοις κάποιος κάθεται εἰς αὐτὸ τὸ σπίτι».

Ἐπλησίασε σιγὰ τὸ παράθυρον. Πρὸ αὐτοῦ ἐκάθητο μία γυναῖκα θαυμασίως ὠραία, μὲ χιονόλευκον κόμην καὶ μακρὰν ἀπαλὴν ἐσθῆτα· λεπτὸν ὕψος καὶ κάλυπτε τὴν κεφαλὴν της. Ἐγραφε προσεκτικὰ εἰς ἕνα μεγάλο βιβλίον μὲ σταθερὰν χεῖρα, καὶ αὐστηρά, ἀποφασιστικῇ ρυτίτι αὐλάκωνε τὸ μέτωπόν της.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

KARMEN SYLVA

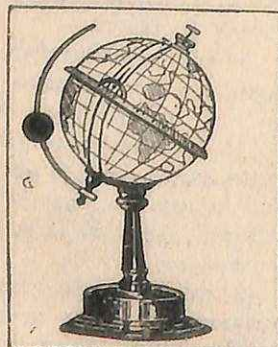
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Εὐχάριστος ἔκπληξις

Εἰς μέγα γεῦμα, δοθέν ὑπὸ πλουσίου Ἀμερικανοῦ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους, ὁ ἀμφιτρώων ἐμοίρασεν εἰς ὅλους τοὺς προσκεκλημένους του «ὀδίδας μὲ ἔκπληξιν», αἱ ὁποῖαι ἀνοίγουν μὲ κρότον καὶ περιέχουν συνήθως δῶρα μικρᾶς ἀξίας, χάριτι κομψοτεχνήματα καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀλλ' ὁ ζάπλουτος Ἀμερικανὸς ἐσκέφθη νὰ βάλῃ κοσμήματα ἀληθινά. Οὕτω μία κυρία εὗρε μέσα εἰς τὴν «ὀδίδα» της ἕνα θαυμάσιον δακτυλίδι μὲ μαργαριτάρη, ἀξίας ἄνω τῶν εἰκοσι χιλιάδων φράγκων!

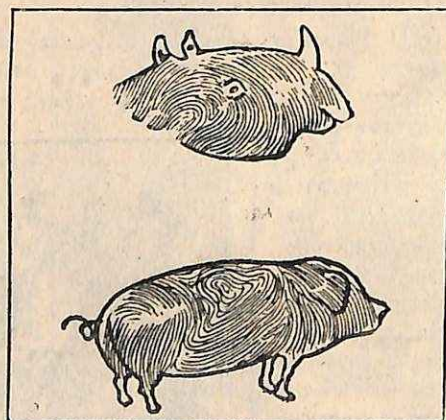
Περίεργος ἐφεύρεσις

ὡς τὴν ἀκριβῆ ὥραν, τὴν ὁποίαν ἔχουν εἰς οἰονόηποτε σημεῖον τῆς σφαίρας.

Ἐνας ἐπιστήμων, ὁ κ. Ὁβερτόν, ἐπενόησεν ἐσχάτως μίαν ὑδρόγειον σφαῖραν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐφαρμόζεται εἰδικὸν μηχανήμα. Μὲ τὸ μηχανήμα αὐτὸ εἴμπορεῖ κανεὶς νὰ εὐρίσκῃ ἀμέ-

Νέον εἶδος ζωγραφικῆς

Τάποτυπώματα τῶν δακτύλων ἔχουν, καθὼς ξέρετε, περιεργότατα σχήματα. Μὲ τὴν βοήθειαν αὐτῶν, καὶ χωρὶς νὰ ξέρετε πολλὴν ζωγραφικὴν, εἴμπορεῖτε νὰ ζωγραφίσετε πολλὰ καὶ διάφορα πράγματα. Πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ νὰ μουντζουρώσετε ὀλίγον τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων σας μὲ μολύβι ἢ μὲ μελάνην σφραγιδος καὶ νὰ τὰ πιέσετε εἰς τὸ χαρτί. Ἐπειτα μὲ τὸ μολύβι ἢ μὲ τὴν πένναν προσθέτετε μερικὰς γραμμὰς καὶ συμπληρώνετε τάποτυπώματα, ὅπως σὰς δείχνει ἡ ἄνω-τέρω εἰκὼν καὶ ὅπως εἴμπορεῖ νὰ σὰς ὁδηγήσῃ ἡ φαντασία σας. Κάποτε εἶται χοιρίδια, ἀγριοχοῖρους, κῆτη, ἐλέφαντας καὶ ὅλα τὰ ζῶα τῆς Κιβωτοῦ. — Τὸ παιγνίδι αὐτὸ εἶνε, ἀλήθεια, ὀλίγον μουντζούρικο. Ἀλλὰ χρειάζεται προσοχὴ καὶ πλῆσιμον ἀμέσως τῶν χειρῶν, διὰ νὰ μὴν ἔχῃ παράπονα ἡ μαμά...

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

α') Ἐφθαρμένη ἐπιγραφή

Ἐστάλη ἀπὸ ἕνα Χιωτάκη

N..Σ O.A K.. N..Σ A.O.EI

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

β') Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Παραδεισίου Πτηνοῦ

ΑΣ	ΒΡΑΙ	ΚΕΣ	ΟΙ	ΟΙ
Ε	ΛΩ	ΦΟΙ	ΒΑ	ΡΙ
ΝΙ	ΝΙ	ΒΥ	ΣΥ	ΟΙ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐταὶ ὥστε νὰποτελεσθοῦν τέσσαρες ἀρχαῖο λαοί.

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητὴς, ἀγοραστὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἴμπορεῖ νὰ σταλῇ τὰς λύσεις εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν του μὲ μίαν **δεκάλητον ἢ μὲ ἕνα δεκάλεπτον γραμματόσημον**. Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁποῖον θὰποτελεσθῇ, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν **διὰ κλήρον** μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως **δωρεάν**.

Λύσεις τοῦ 10ου φύλλου

α') Λυσάνδρος, Καλλικρατίδας, Ἐπαμεινώνδας, Νικίας. β') Ἡ Διαπλάσις εἶνε περιοδικὸν διὰ παιδιὰ, ἐξήβους καὶ νεάνιδας.

Ἰδε τὸν Ὀδύνην τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομητοῦ, Κερβ

ΔΥΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

Ἐνα ψιθύρισμα ποῦ μόλις ἀκούγεται, ἕνα ψιθύρισμα σιγαλό, μιᾶς γλώσσης ἀρμονικῆς, μ' ἔκαμε νὰ σταματήσω καὶ νὰ δῶσω προσοχήν. Ἡ σιγαλή αὐτὴ φωνὴ ἔβγαλεν ἀπὸ ἕνα μισοχαλασμένον τοῖχον ποῦ ἔκλεινε μίαν αὐλή. Δὲν ἦταν βέβαια φωνὴ ἀνθρωπίνῃ ἢ γλυκεῖα, ἡ μελωδικὴ ἢ μισοσβυμένη ἐκείνη φωνούλα.

Κανεὶς δὲν ὑπῆρχεν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, κανεὶς, παρὰ δύο μεγάλα τριαντάφυλλα ποῦ θὰ εἶχαν πετάξει ἐκεῖ πρὸ ὀλίγου. Καὶ ὅμως ὁ ψιθύρος ἐξηκολούθει καὶ δὲν ἤρρησα νὰ καταλάβω ὅτι οἱ συνομιληταὶ ἦσαν τὰ δύο τριαντάφυλλα. Ἐσχυρὰ ν' ἀκούσω, καὶ σὰς μεταφέρω τὰς ἐκμυστηρεύσεις τῶν αὐτολεξείων: — «Ναὶ καὶ ἐγὼ ἐλυπηθῆκα ποῦ μὰς ἐχώρισαν, ἀλλ' ἡ νέα μου ζωὴ μ' ἔκαμε γρήγορα νὰ τὸ λησμονήσω, ἔλεγε τὸ ἕνα· μ' ἐχάρισαν εἰς μίαν κυρίαν καὶ ἐστόλizza τὸ ὠραῖο σαλονάκι της, καὶ, μὴ βραδύα, τὰ ὠραῖα μαλλιά της εἰς ἕνα χορόν. Εἶδα πλοῦτη, τουαλέτες, φῶτα, καὶ τί δὲν εἶδα! Ὅταν ἐγυρῶσαμε, ἡ κυρία μ' ἐβαλε πάλιν εἰς τὸ βάζο μου, ἀλλὰ σήμερον μ' εὗρεκε μαραιμένο καὶ μ' ἐπέταξε. Πόσο λίγο διαρκεῖ ἡ εὐτυχία αὐτοῦ τοῦ κόσμου! Ἀλλὰ σὴν δυστυχία μου, νὰ μία μεγάλη παρηγορία: Σ' ἐπέταξαν καὶ σὲ κοντά μου, καὶ θὰ πεθάνωμε μαζί. Πῆς μου τώρα καὶ τὴν ἰδική σου ἱστορία» —

«Ἐγὼ δὲν ἔζησα ὅπως ἐσὺ σὲ πλούσιον σαλόνι, εἶπε τὸ ἄλλο τριαντάφυλλο μὲ τὴν μελωδικὴν ἐκείνη φωνούλα ποῦ μ' εἶχε θίξει, οὔτε ἐγνώρισα τὴν εὐτυχίαν τοῦ κόσμου ποῦ λές, ἐπαρηγόρησα ὅμως ἕνα ἄρρωστο κορίτσι, ποῦ πολλὰς ὥρες δὲν εἶχεν ἄλλον ἀπὸ ἐμὲ γιὰ συντροφιά. Πῶς πονοῦνε τὸ καίμενο! ἀλλὰ λέγοντας εἰς ἐμὲ τὸν πόνο μου, ἐδρῶσε παρηγορία. Σήμερον ποῦ μαράθῃκα μ' ἐπέταξεν, ὅχι ὅμως χωρὶς λύπη καὶ χωρὶς νὰ μὲ φιλήσῃ μὲ τὰ ὦμα τῆς χεῖλης». «Ἀ, οὐ ἐφάνη πῶς χρήσιμος ἄν' ἐμὲ», εἶπε τ' ἄλλο τριαντάφυλλο, καὶ ἐσιώπησαν καὶ τὰ δύο.

Ἐξόριστος Ἀνθίς

ΒΡΕΧΕΙ

Τικ - τικ - τικ... Κυτᾶνε ἡ βροχὴ τὰ τζάμια μονοτονα, λυπητερά. Οἱ διαβάται βιαστικοὶ τρέχουν νὰ κρυφθοῦν κάπου, γιὰ ν' ἀποφύγουν τὴν μαγιά τῆς βροχῆς.

Ὁ οὐρανὸς μολυβένιος παντοῦ ὅπου κι' ἂν γυρίσω τὰ μάτια μου.

Καὶ ὅλο αὐτὸ τὸ μολύβι νομίζω πῶς κάθεται στὸ στήθος μου καὶ μὲ πιέζει, μὲ πιέζει, χωρὶς νὰ μὲ κἀν νὰ πονῶ, ἀλλὰ νὰ νομίζω πῶς κάποιος χεῖρ ἀόρατο μὲ πιέγει καὶ μ' ἐμποδίζει ν' ἀναπνέω ἐλεύθερα...

Καὶ ἡ βροχὴ κυτᾶνε στὰ τζάμια λυπητερά.

Μιὰ μαλακονόπορτα ἀνοίγει κι' ἕνα παιδάκι ροδοκόκκινο, πηδηχτὸ ξεπετιέται στὸ μαλακόνι, κι' ἀρχίζει νὰ «πλισανί-

ξη» μέσ' εἰς τὰ νερά. Ἀλλ' ἔβγαλε φέρε, τῆς μητέρας του ἴσως, τὸ πῆρε. Καὶ γίνεται τώρα πῶς μελαγχολικὴ ἡ φύσις, γιὰ τὸ παιδάκι σὺν ἀκτίς χαρᾶς ἐφώτισε γιὰ μιὰ στιγμή καὶ σβύστηκε.

Καὶ ἡ βροχὴ ἐξακολουθεῖ τὸ μονότονον καὶ λυπητερὸ της τραγουδί:

Τικ - τικ - τικ.

Ἐκκεντρικὸς

ΒΑΛΜΑΣ

Ἀργά, στὰ σκοτὴ τοῦ βραδυοῦ, στή νε-
[κρικὴ γαλήνη]

ποῦ γύρω-γύρω ἀπλώνεται καὶ κάθε τι
[σκεπάζει]

φωνὴ λυπητερὴ ὁ Βαλμᾶς μέσα στὴ νύχτ'
[ἀρτίζει]

μοιάζει παράπονο θαρρετὸ καὶ μοιρολόγι
[μοιάζει]

Κι' ὅλο ἡ φωνὴ του χάνεται κι' ἐλτέλετα
[θὰ σβύσῃ]

γιατὶ ἄλλοῦ τὸ θρῆνός του πηγαίνει νὰ
[σκορπίσῃ]

Τρομάρα σφίγγει τὴν καρδιά· κι' ὁ νοῦς
[ἐξαναρτίζει]

σὲ παραμύθια μαγικά καὶ μυθικά παλάτια,
στὸ θάνατο· στὰ μνήματα. Νὰ ξαναστήνῃ
[ἀρχίζει]

δαμνίων μελάνες μορφὲς κι' ἀσπαρξόσ-
[λα μᾶτια...]

...Σβύστηκε πέρα ἡ φωνή, ἐνάντιον γα-
[λήνῃ]

μιον· στὴ ψυχὴ τὸ κλάμμα τοῦ ἀνατρι-
[χίλα ἀρτίζει...]

Τέλλος Ἄγρας

Η ΞΕΝΗΤΕΙΑ

Τὸ πᾶν εἰς ἕνα τόπο μελαγχολία σκορπᾷ. Ἡ φύσις εἶνε κρύα στοῦ ξένου τὴν καρδιά.

Τὴν εὐτυχία νὰ εἶναι σ' ἀνάμνησιν ζητεῖ, καὶ τὴν γλυκεῖα πατρίδα μ' ἐλπίδ' ἀναπολεῖ.

Πόσο σκληρὰ ἡ μοῖρα χωρίζει μ' ἀπονοῖα, ἀδελφὰ, φίλους, φίλες, καρδιά ἀπ' τὴν καρδιά!

Φυσιολόγος

ΑΓΓΕΛΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ

Νέος ἄγγελος ἐστάλη ἐδῶ κάτω δι' ὁπρησεῖαν διὰ πρώτην φοράν, καὶ τοῦ ἔδωσαν δι' ὁδηγὸν ἕνα ἡλικιωμένον ἄγγε-
λον. Ἐφθασαν λοιπὸν ἱπτάμενοι ἄνθρωποι τῶν θαλασσῶν τῆς Μαρτινίκας, ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν ὅπου ἤρχιζεν ἡ κρατερά μά-

χη μεταξὺ τοῦ Ἀγγικοῦ καὶ Ἀμερικανικοῦ στόλου. Ὅτε μεταξὺ τῶν νεφῶν τοῦ καπνοῦ, ὁ ἄγγελος εἶδε τὰ πυρὰ τῶν τηλεβόλων. τὰ κύματα γεμάτα ἀπὸ πτώματα καὶ ἀπὸ βραχίονας καὶ μέλη κοιμένα καὶ αἱματομένα, τὰ πλοῖα βυθιζόμενα, καὶ ὁμοῦ καὶ τινάζομενα εἰς τὸν αἶρα, καὶ, εἰς τὸ μέσον αὐτῆς τῆς καταστροφῆς, τὰ ὑπόλοιπα στρατεύματα, πολεμοῦντα μετ' ἀγριότητος: «Ἀνόητε, λέγει, εἰς τὸν ὁδηγόν σου, ξεύρεις τί κάμνεις; ἀντὶ νὰ μὲ φέρῃς εἰς τὴν γῆν, μ' ἐφερες εἰς τὴν κόλασιν!» «Ὅχι, ἀπήντησεν ὁ ὁδηγός, δὲν ἔκαμα λάθος· εἰμεθα ἀκριβῶς εἰς τὴν γῆν, καὶ αὐτοὶ ὅπου βλέπετε δὲν εἶνε δαίμονες, ἀλλὰ ἄνθρωποι.

— Οἱ δαίμονες δὲν μεταχειρίζονται ὁ εἰς τὸν ἄλλον μὲ τέτοιον βάρβαρον τρόπον· ἔχουν περισσοτέραν κρίσιν καὶ πλέον ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι ὑπερηφάνως λέγουν *ἀνθρωπισμόν*».

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Ἀσύμματος Τηλέγραφος

Ο ΓΕΝΝΑΙΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

— Νέες στρατιῶτα, ποῦ πηγαίνεις;
— Πηγαίνω νὰ πολεμήσω ὅπως ἀπελευθερώσω τοὺς ἀδελφούς μου ἐκ τῆς τυραννίας, ὅπως θρασύσω τὰς ἀλύσεις καὶ τὰ δεσμά σου.

— Εἶθε τὰ ὅπλα σου νὰ εἶνε εὐλογημένα, νέες στρατιῶτα!

— Νέες στρατιῶτα, ποῦ πηγαίνεις;

— Πηγαίνω νὰ πολεμήσω κατὰ τῶν ἀδίκων ἀνθρώπων ὑπὲρ ἐκείνων, τοὺς ὁποῖους ποδοπατοῦν, ἐναντίον τῶν δεσποτῶν ὑπὲρ τῶν δούλων, κατὰ τῶν τυραννῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας.

— Εἶθε τὰ ὅπλα σου νὰ εἶνε εὐλογημένα, νέες στρατιῶτα!

— Νέες στρατιῶτα, ποῦ πηγαίνεις;

— Πηγαίνω νὰ πολεμήσω ἵνα οἱ πατέρες μὴ καταρῶνται πλέον τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἀνηγγέθη εἰς αὐτοὺς ὅτι υἱὸς τοῖς ἐγεννήθη, οὔτε αἱ μητέρες ἐκείνην, καθ' ἣν ἐσφίξαν αὐτὸν διὰ πρῶτην φοράν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν.

— Εἶθε τὰ ὅπλα σου νὰ εἶνε εὐλογημένα, νέες στρατιῶτα!

Θεὸς Ἐλπίς

ΜΙΑ ΔΥΣΙΣ

Τὸ χιόνι εἶχε λυώσει πρὸ ἡμερῶν. Λαμπρὸς ἥλιος, τὸν ὁποῖον κάπου κάπου ἐσκίαζε σύννεφο μικρὸ, ἐχρῶσσε τὰς χιονισμένες κορυφὰς τοῦ ὄρους καὶ τὰς καταρράξεις ἀπὸ ἐλαιώνας ράχες τοῦ βουνοῦ. Καθ' ἑαυτὴν ἐπὶ παράθυρο τοῦ δωματίου μου, περίμενα νὰ ἰδῶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου μελαγχολικὰ ἦσαν αἱ σκέψεις μου ἐκείνη τὴν βραδυά. Ἐνῶ σκεπτικὴ ἐκντταζα τὴν ἀντικυρῶν ὁχθὴν καὶ τὸ βαποράκι ποῦ μὲ χάρι ἐσχίζε τὸ κύμα, ἔξαφνα μιὰ δυνατὴ λάμψη ἐθάμβωσε τὰ μάτια μου: ὁ ἥλιος ἐδίωξε τὸ σύννεφόν καὶ ἐφάνη πάλιν μεγαλοπρεπῆς. Τὸ

δωμάτιόν μου ἐγέμισεν ἀπὸ φῶς χαρῶπό. Μαγεμένη ἐκύτταζα τὸ πυρῶμένο ἴστρο καὶ σιγὰ-σιγὰ μὲ ἐλλίδα γεννήθηκε στὴν πονεμένη μου ψυχῇ... Ὑστερα ἀπὸ λίγο, ὁ κόκκινος δίσκος κρύφθηκε πίσω ἀπὸ τ' ἀντικρινὰ βουνά... Τὸ δωμάτιόν μου ἐσκοτεινίωσε, μὰ τὸ φῶς τῆς ἐλπίδος π' ἀνὰ μια θερμὴ τοῦ ἡλίου ἀκτίνα, δὲν θὰ σβύσθῃ ποτέ ἀπ' τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου...

Βιθυνὴ Ἑλληνοπούλα

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΑΛΛΟΜΑΘΕΙΣ

Ὅτε μετὰ τὴν Πρώτην Δημοκρατίαν ἐν Γαλλίᾳ κατεδύοντο οἱ εὐγενεῖς, ἐδικάζετο καὶ ἕνας, ὀνόματι κοῦνς de Saint-Germain René, ὑπὸ τοῦ λαϊκοῦ δικαστηρίου.

— Πῶς ὀνομάζεσθαι; τῷ λέγει ὁ Πρόεδρος.

— Κόμης de Saint-Germain René.

— Δὲν ἔχομεν ἐδῶ κόμητας! τῷ λέγει.

— Τότε εἶμαι ὁ de Saint-Germain René.

— Οὐτε de ἔχομεν!

— Τότε εἶμαι ὁ Saint-Germain René.

— Ἄγιος δὲν ἔχομεν ἐδῶ, μόνον στὴν ἐκκλησίαν ὑπάρχουν.

— Τότε εἶμαι ὁ René.

— Οὐτε γέ ἔχομεν, τὸ γέ εἶνε βασιλικόν.

— Δοιπόν, ἐτραυλίουν ὁ δυστυχὴς εἶμαι ἀπλῶς ὁ Νέ (Je suis Né, τὸ ὁποῖον σημαίνει ἐγγενήθη).

— Καὶ μετ' ὀλίγον θ' ἀποθάνῃς! λέγει ὁ Πρόεδρος, -δὲν καὶ ἔγεινεν.

Ἐξόριστος Βασιλεὺς

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Ο

ΠΑΡΑΜΑΓΕΙΡΟΣ

Λουδοβίκος ὁ ΙΑ', καταβάς μίαν ἐσπέραν εἰς τὸ μαγειρεῖον τῶν ἀνακτόρων του, ἐστάθη ὀλίγον πλησίον μικροῦ παραμαγειροῦ, ὅστις ἐστρεφε μίαν σούβλαν.

Τὸ χαρούμενον καὶ ἐξυπνον ὄφρος του τὸν ἤρεσε. Ἡρώτησεν αὐτὸν πόθεν ἦτο, τὸ ὄνομά του καὶ πόσον κερδίζει. Τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγνώριζε τὸν βασιλέα, ἀπήντησεν ἄνευ δυσκολίας:

— Κύριε, εἶμαι ἀπὸ τοῦ Πέρου. Ὀνομάζομαι Στέφανος Βέριγγερ, εἶμαι παραμαγειρος καὶ κερδίζω ὅσον καὶ ὁ βασιλεὺς.

«Πόσον λοιπὸν κερδίζει ὁ βασιλεὺς;» ἠρώτησεν ὁ Λουδοβίκος ΙΑ'.

«Κύριε, ἀπήντησεν ὁ μικρὸς, κερδίζει τὰ ἐξοδά του καὶ ἐγὼ ἐπίσης τὰ ἰδικά μου».

Αὐτὴ ἡ ὥρα ἀπάντησις ἤρεσεν εἰς τὸν βασιλέα, ὁ ὁποῖος διώρισε τὸν μικρὸν θαλαμηπόλον του καὶ τὸν ἐπροστάτευσεν.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Ρεῦμα τοῦ Βοσπόρου

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ γιγιά. — Ἐγώ, παιδάκι μου, ὅταν πεθάνω δὲν θέλω οὔτε μαῦρα νὰ φορέσετε οὔτε τὰ παρόντα νὰ κλείσετε.

Ἡ Σιλβία. — Μὰ οὔτε ὅταν κρυώνουμε, γιγιά;!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Καλαμῆς

Ἡ μαμμά. — Τοτό, ἔλα γρήγορα νὰ σὲ ντύσω.

Ὁ Τοτός (ἀφηρημένος). — Ντύσε με καὶ ἐργαζομαι.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μαινομένου Κύματος

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 127^{ου} ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προταθέντος τὴν 6 Αὐγούστου 1911 πρὸς εὔρεσιν τῶν εἰς τὰ φύλλα τῆς «Διαπλάσεως» Αὐγούστου—Νοεμβρίου 1911 δημοσιευθεισῶν 171 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς ὁλοῖ τὰς ὁρθὰς λύσεις ἐκάστου, οἱ δὲ δύο ἐντὸς παρενθέσεως, οἱ συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Ε, τὰ ἀπονεμηθέντα εἰς ἕκαστον Εὔσημα. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀριθμῶν, ὁ μὲν πρῶτος ὁλοῖ τὰ Εὔσημα τῶν λύσεων, ὁ δὲ δεύτερος τὰ Εὔσημα Ἐπιμονῆς.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (16 ἐτῶν καὶ ἄνω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Πολικὸς Ἀστὴρ, 154 [9+6Ε]. + (Ἰσοτίμοι χωρὶς ἀμοιβήν, δικαιούμενοι ὅμως νὰ δημοσιεύσων τὴν εἰκόνα τῶν εἰς τὴν «Διαπλάσιν» ἐπὶ πληρωμῇ δρ. 6 διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κλισέ: Δάφνης Κλωνάρι, [137 8+5Ε].—Βιθυνὴ Ἑλληνοπούλα, 140 [8+5Ε].—Κερκυραϊκὴ Αὔρα, 148 [9+6Ε].—Ὁ Δάλλια, 136 [8+6Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἑλλάς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, 122 [7+6Ε].—Φιλδοπατρὶς Σαμία, 119 [7+6Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ρέμπελος, 114 [7+6Ε].—Υπερήφανο Γιασεμί, 114 [7+5Ε].—Κορίνα, 107 [6+4Ε].

ΕΠΙΑΙΝΟΣ: Κυνηγὸς τῆς Ἐρήμου, 83 [5+6Ε].—Μιτυληναῖο Πρωτοπαλλήκαρο, 52 [3+3Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Δωδωναῖος, 38 [2+2Ε].—Ἐλεύθερος Ἑλληρ, 32 [2+2Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12 ἕως 15 ἐτῶν)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Τέλλος Ἀγρας, 151 [9+6Ε].—(Ἰσοτίμοι χωρὶς ἀμοιβήν, δικαιούμενοι ὅμως νὰ δημοσιεύσων τὴν εἰκόνα τῶν εἰς τὴν «Διαπλάσιν» ἐπὶ πληρωμῇ δρ. 6 διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κλισέ: Υἱὸς Στοιγῆ, 119 [7+6Ε].—Υδραῖκος Χάνος, 125 [7+6Ε].—Πόθος τῆς Κρήτης, 119 [7+4Ε].—Μικρὸ Διαβολάκι, 149 [9+6Ε].—Κάρομεν 146 [9+6Ε].—Ἰοίς, 122 [7+6Ε].—Νέλλε, 124 [7+5Ε].—Βίαις, 121 [7+5Ε].—Ὀνειρον τῆς Κύπρου, 125 [7+5Ε].—Ἰδανικὸν τοῦ Καλλιτέχνου, 122 [7+6Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἀπόγονος τοῦ Κολοκοτρώνη, 110 [7+4Ε].—Βασιλεὺς τῶν Βαλκανίων, 107 [6+5Ε].—(Ἰσοτίμοι χωρὶς ἀμοιβήν: Υπερασπιστὴς τοῦ Ἑθνους, 102 [6+4Ε].—Ἑαρινὴ Πρωσία, 114 [7+5Ε].—Κρανὴ Νίκης, 115 [7+5Ε].—Αὔρα τοῦ Ἀναύρου, 102 [6+4Ε].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἑλληνικὴ Θεότης, 90 [5+6Ε].—Σωφραζέττα, 89 [5+6Ε].—Πόθος τῆς Κύπρου, 86 [5+5Ε].—(Ἰσοτίμοι χωρὶς ἀμοιβήν: Ἐλευθερία, 91 [5+5Ε].—Μικρὸς Δόγης, 96 [6+4Ε].—Λευκὸν Λεῖριον, 87 [5+4Ε].

ΕΠΙΑΙΝΟΣ: Ἡρώς τοῦ 21, 68 [4+6Ε].—Ζαοῖνη, 69 [4+6Ε].—Ἐνδοξος Ἰωλκίς, 42 [3+6Ε].—Πρίγκις τοῦ Βυζαντίου, 69 [4+5Ε].—Ὀνειροπόλος Μεγάλης Ἑλλάδος, 60 [4+4Ε].—Αὔρα τῆς Μονορωσίας, 43 [3+2Ε].—Ἑλληνικὸν Ἰδεώδες, 42 [3+2Ε].—Πρίγκις τῆς Σμύρνης, 65 [4+3Ε].—Φῶτος Τζαβέλας, 74 [5+5Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αἰδήμιος, 34 [2+2Ε].—Ζήτω ἡ Ἑλλάς, 40 [2+2Ε].—Πύργος τῆς Βενετίας, 24 [1+2Ε].—Χρυσόθεμον, 20 [1+2Ε].—Κουτρολόμυλος, 36 [2+2Ε].—Θαλασσία Αὔρα, 36 [2+2Ε].—Φραγκίσκος Ι. Τζουλάνης, 37 [2+2Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ἐτῶν καὶ κάτω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ναυτάκι τοῦ Ἀβέρωφ, 146 [9+6Ε].—(Ἰσοτίμοι χωρὶς ἀμοιβήν, δικαιούμενοι ὅμως νὰ δημοσιεύσων τὴν εἰκόνα τῶν εἰς τὴν «Διαπλάσιν» ἐπὶ πληρωμῇ δρ. 6 διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κλισέ: Σάσα Δ. Ἀδαμίδου 88 [5+5Ε].—Παπαγάλος τοῦ Τσάκου, 119 [7+4Ε].—Λευκοκύματος Αἰγιαλός, 132 [8+6Ε].—Συλφίς, 145 [6+5Ε].—Ὁραία Ἀμαζών, 85 [5+4Ε].—Ὀνειρον Δούλου Ἑλλήνος, 143 [8+6Ε].—Συριανὴ Αὔρα, 153 [9+6Ε].—Πανελλήμιος Πόθος, 94 [6+6Ε].—Βασίλισσα τῆς Κύπρου, 115 [7+5Ε].—Ἀναγεννητὴς τοῦ Ἑθνους, 117 [7+5Ε].—Αἰγυπία Ἑλληνίς, 135 [8+5Ε].—Βραχνασμένος Βάτραχος, 142 [9+6Ε].—Ἀψε Σβῆσε, 141 [8+5Ε].

ΕΠΙΑΙΝΟΣ: Μικρὴ Ἑλληνοπούλα, 42 [3+2Ε].—Ἀλουῖσιος Ι. Τζουλάνης, 36 [2+2Ε].—Ἑλλή Χωραφά, 29 [2+2Ε].—Κοιμωτακούνης, 25 [2+2Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Ἀγαπημένα Ἀδελφάκια, 15 [1+1Ε].—Τρελλοπαῖδο τῆς Κερκύρας, 15 [1+1Ε].—Παπάκι 15 [1+1Ε].—Χαραγνὴ, 14 [1+1Ε].—Σοφία Κοζαδίνου, 12 [1+1Ε].

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΣΕΤΙ ὁρθὰς λύσεις ἀναμῆς ἐκ τῶν τριῶν τάξεων καὶ οἱ ἐξῆς: Δάφνης Στέφανος, 10 [1+1Ε].—Περικλάνομενος Ἀθηναῖος, 19 [1+1Ε].—Δημ. Π. Σάφης, 1.—Ἀντοκράτορα τοῦ Βυζαντίου, 14 [1+1Ε].—Ἐπικούριος Ἀπόλλων, 14 [1+1Ε].—Γαλανόλευκη, 14 [1+1Ε].—Ἡχὼ τῶν Ἀροκραννίων, 6 [1+1Ε].—Στεναγμὸς Δούλης Ἡπειρώ, 6 [1+1Ε].—Ναυκρατοῦσα, 1.—Ἀγλαΐα Χ. Κρητικὸς, 16 [1+1Ε].—Ἀρτινὴ, 15 [1+2Ε].—Ἀνώνυμος Ἐταιρία, 17 [1+1Ε].—Στέλλα Βιολάντη, 6 [1Ε].—Λευκοθέα, 14 [1+1Ε].—Θριαμβοῦσα Ἑλλάς, 5 [1+1Ε].—Ἀνθισμένη Λυγαρία, 9 [1+1Ε].—Ἀττικὴ Δύσις, 5 [1+1Ε].—Μακεδόν, 15 [1+1Ε].—Ἀναστ. Π. Παπαναστασίου, 2.—Ἀγγελος τοῦ Πόντου, 17 [1+1Ε].—Καυρὸς τῶν Γονέων, 4.—Ἀρδὸς τῆς Προῆς, 3 [0+1Ε].—Αἰμύλιος Τσοκόπουλος, 14 [1+1Ε].—Δούκισσα τοῦ Δάνται, 17 [1+1Ε].—Ὀδυσσεὺς Ἀνδροῦτσος, 8 [1+1Ε].—Νικὸς Κοζαδίνος, 3.—Μουζουρόγατος, 3.—Νυμφαία, 3.

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 12 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 7, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φ. 1,10 διὰ τὸ ἔσωτ. καὶ 1,30 διὰ τὸ ἔξωτ.

Τόμοι 7 οἱ ἐξῆς: 1, 8, 9, 11, 12, 14, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 4ος, 10ος καὶ 13ος ἐξητηθήσαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1911

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὡν ἕκαστος τιμᾶται: Ἀδετος φρ. 3.—Χρυσόδ. φρ. 6. Διὰ τὰς Ἐπαρχ. ἁδέτους 3,50, χρυσόδ. 6,50

Διὰ τὸ ἔξωτ. » 4, » 7.

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὡν ἕκαστος τιμᾶται ἐλεύθερος ταχυδρ. τελῶν: Ἀδετος φρ. 7.—Χρυσόδ. φρ. 10.

Τόμοι 6: τῶν ἐτῶν 1906, ἕως 1911, ὡν ἕκαστος τιμᾶται: Ἀδετος φρ. 8.—Χρυσόδ. φρ. 10.

Ἀδελφοὶ φρ. 8.—Χρυσόδ. φρ. 10.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Ἀθήναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 15 Φεβρουαρίου 1912

ΧΑΡΙΤΕ, παιδιὰ μου, καὶ τὸ σημερινόν σου δέλεο φύλλον. Εἶνε καὶ αὐτὸ ἀμοιβή τοῦ ζεσπαθώματός σας. Ἐλπίζω δὲ ὅτι θαυροῦσέτε καὶ πολλὰ ἄλλα, διότι τώρα μετὰ τὸν Ἀδὸν Κιχῶτην τὸ ζεσπαθώμα σας θὰ ἐκλυθῇ πολὺ καὶ θὰ γίνῃ ἀκόμη ζωηρότερον.

Τέλλε Ἀγρὰ, ἐδιάβασα καὶ ἐγὼ αὐτὰ τὰ δύο ἄρθρα εἰς τὴν Ἀ' Ἑστῆαν διὰ τὸ Ἰαμί καὶ μοῦ ἄρεσαν πάρα πολὺ. Τὸ ἀνέκδοτον ποῦ δημοσιεύω σήμερον «Βύρων καὶ Σαρῆς», εἶνε ἀπόσπασμα ἀπὸ τοῦ δευτέρου. Φέρουν τὴν ὑπογραφὴν «Ἀττικῆς», ἀπὸ τοῦ ὅπου ὅμως, καὶ ἀπὸ τὴν σέφιν καὶ ἀπὸ τὰς ἱστορικὰς γνώσεις, μαντεύω ὅτι εἶνε ἐνός πολὺ γνωστοῦ καὶ πολὺ ἀγαπητοῦ μας συνεργάτου, τοῦ κ. Δ. Γρ. Καμπούρογλου.

Πολὺ περίεργη αὐτὴ ἡ συνθήκη τῶν σχολίων σας, Ἑλληνικὸν Ἀἶσθημα, νάφινουν τὰς χειμερινὰς ἐξετάσεις διὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τῶν Ἀποκριῶν. Ἐδῶ δὲν γίνεται τέτοια ἀνορθογραφία καὶ οἱ μαθηταὶ μένουσιν ἐλεύθεροι νὰ διασκεδάσων. Ὁ πῆς ποιοὶ εἶνε οἱ πρὸ κερδισμένοι; Ἀ, μοῦ φαίνεται, σεις...

Μοῦ ἤρεσεν ἡ ἐπιστολή σου, Τραλλιανέ, καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ διαπρέψῃς ἐπίσης εἰς ὅλα. Φύλλον πολυσέλιδον, μὲ χρωματιστὰς εἰκόνας καὶ μὲ καλλιτεχνικὸν ἐξοφύλλον, σὰν τοῦ «Κόσμου» τῆς Σμύρνης, εἶνε πρᾶγμα ἀδύνατον μετὰ τὴν συνδρομὴν ποῦ ἔχω τώρα. Νὰ τὴν αὐξήσω; Τὰ περισσότερα παιδιὰ δὲν θὰ ἠμποροῦν νὰ πληρώσων. Μὴν βλέπῃς τὸν «Κόσμον» καὶ τὰλλα πολυτελὴ περιδικά. Αὐτὰ εἶνε διὰ μεγάλους ποῦ πληροῦν καλὰ. Ἐνας μόνον τρόπον ὑπάρχει διὰ τὴν «Διαπλάσιν», ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε εὐθυγῆ: ἡ αὐξήσις τῆς κυκλοφορίας εἰς τὸ διπλάσιον. Κάμετέ μου ἔλοι σας ἀπὸ ἕνα συνδρομητὴν, καὶ νὰ ἰδῇτε πρᾶγματα καὶ θαύματα!

Ροδοπαῖε Ἑλληνοπαῖ, τὸ γραμματάκι σου μετὰ κατεργασίας. Ὅταν εἶδα μάλιστα ὅτι μετὰ ἀγαπᾷς τὸσον, ὥστε μὲν λυγρὰ τὸ φύλλον, τὸ φιλεῖς, μὴν τὰ ρωτᾷς!... Σ' εὐχα-

ριστῶ πολὺ καὶ διὰ τὰς ἐνεργείας. Ἐπὶ μενε καὶ κατὰ τὰ ἐπιτόγῃς. Τὸ ζεσπαθώμα θέλει ἐπιμονήν.

Νὰ ὁ Περούς. Εἶπεν εἰς τρεῖς-τέσσαρας φίλους του, ὅτι θάρχησις εἰς τὴν «Διαπλάσιν» ὁ «Δὸν Κιχῶτης» καὶ ὅλοι τοῦ εἶπαν: Ἀπὸ τὸ Σάββατο θὰ τὴν παίρνω! Δὲν σας τὸ ἔλεγα; Ὅλοι πρέπει νὰ πληροφορησέτε τοὺς φίλους σας, ὅτι παρουσιάζεται ἡ εὐκαιρία νὰ ποκτήσων τὸν «Δὸν Κιχῶτην» μὲ δέκα λεπτά καθε Σάββατον. Καὶ νὰ ἰδῇτε ὅτι πολλοὶ θὰ θελήσων ἔπειτα νὰ γίνων συνδρομηταὶ ἢ ἀγορασταὶ σας, καὶ νὰ ζεσπαθώσῃτε χωρὶς νὰ τὸ καταλάβετε.

Μοῦ ἄρεσε πολὺ, Σωφραζέττα, ἡ δικαιολογία ἐκείνης ποῦ τὴν ἔπαισε: εἰς τὸν Διαγωνισμόν μετὰ τὸ βιβλίον ἀνοιχτόν, νάντιγραφῇ μετὰ τὴν τὴν ἡσυχίαν: Ἀδὲν ταντέγραφα λέει ὅλα, ἀλλὰ εἶχα τὸ βιβλίο καὶ ἔδωκα ὅτι δὲν ἤξευρα. Νὰ Παιδικὸ Πνεῦμα μὴ φορᾷ!

Πολὺ ἄδικα τὰ παράπονά σου, Ἐδελβαίς, διότι ἂν δὲν ἀπήντησα εἰς πολλὰς ἐπιστολάς σου ἐκτενῶς, αὐτὸ ἦτο ἀπλὴ σύμπτωση: ἤργοντο στὰ χέρια μου, ὅταν ὁ διαθέσιμος τόπος τῆς ἀλληλογραφίας ἦτο παρμένος μετὰ ἀντηγίσεις ἄλλων, ἐπὶσης κατὰ σύμπτωσιν προηγουμένων, καὶ ὅχι, ὅπως λέγεις, προτιμωμένων. Ὁ περὶ οὗ ἐρωτᾷς ἀπεχώρησεν, ἀφίσις διαδοχὸν τὸν ἀδελφόν σου. Ἰδὺν τὴν πολὺ διὰ τὸ δυστύχημα τῆς φίλης μας, ἀλλὰ δὲν τὸ ἀναγγέλλω, ἂν δὲν μοῦ τὸ γράψῃς ἡ ἰδία.

Δούκισσα τοῦ Δάνται, ἡ ἀνταπόδοσις ἔγειν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς προτάσεως. Φάρμακον κατὰ τῆς τεμπελιάς δὲν εἴδεω. Ἐρωτᾷς τὴν Ἐξόριστον Ἀντίδα νὰ σοῦ πῇ πῶς δὲν τεμπελιάζει ποτέ.

Εὖγε, Δὸν Κολοκύνθα Πάτερα, γράφεις τόσον ὥρα καὶ εἰσαι μὲν δέκα ἐτῶν; Εὖγε! Εὐχαριστῶ πολὺ ἐκείνους ποῦ σε προέτρεψαν νὰ εἰσελθῇς εἰς τὸν κύκλον μας. Τὰ ἰδία ἀπαντῶ καὶ εἰς σε, Ἑλληνοπαῖ, ποῦ εἰσαι ἐπίσης δέκα ἐτῶν ὀλίγον πονηρὸς καὶ ἀτακτοῦτατος. Ἰ, δὲν τὸ πιστεύω...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Ποιήματα τοῦ Κύματος. — «Δύσις» τῆς Δουκίσσης τοῦ Δάνται. — Ἀπὸ τὴν ζωὴν μου» τῆς Μονώσεως. — Μῦθος τοῦ Χάσους. — «Τζαμί καὶ Ἀνοιξίς» τοῦ Τέλλου Ἀγρὰ. — «Ἀράχνη» τῆς Βάρκας τοῦ Κανάρη. — «Ἐντυπώσεις» τῆς Υἱοῦς Στοιγῆ. — Ἀνέκδοτα, ἱστορικὰ καὶ ἄλλα, Παίγνια, Π. Πνεύματα κτλ. διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Πειρατικὴ Χερσόννησος» (ἀτελής). — «Μεσσηνία» καὶ «Νυκτὶς» (ἀτελής). — «Ὁ Μολυνᾶς» (τὸ δημοσίευσεν καὶ ἄλλοτε). — «Ζητιάνα (καλὴ ἐκτέλεσις, ἀκατάλληλον θέμα). — «Φιλανθρωπία» καὶ «Δόξα» (ἡ αὐτὴ τῇ γλώσσᾳ δὲν γίνονται ποιήματα). — «Ἡ αὐγὴ» (κοινὸν καὶ χωρὶς χάριν). — Ἐπὶ δὲ καταγελάσων (γνωστῶν). — «Ἡ τύχη μου» (πολὺ ἀπαισιόδοξον, ἐπομένως ἀντιπαιδαγωγικόν). — «Μία σελὶς τοῦ Βύαγγελίου» (τόσον ἐκτενὴς καὶ ἀκόλουθε). — «Τὸ μῆμα καὶ τὸ τριανταφυλλάκι» (ὑπάρχουν πολὺ ὁμοιότερα μεταφράσεις τοῦ ἰδίου ποιήματος). — «Φτωχὸς ψυχὴ» (τὸ νόημα ἔχει αὐτὸ; τί θὰ διδασκοῦν τὰ παιδιὰ;)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅδεν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τὸν δικαίωματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανοῦμενα ἴσχυουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1912. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α. ἀνήκουν εἰς ἀγῶνα, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς κοίτην.]

Νέα ψευδώνυμα: Δὸν Κολοκύνθα Πάτερα, α. Ἑλληνοπαῖς, α. (ΟΔ), Τραλλιανός, α.

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: Κοιμοκράτωρ, α, Ἐδελβαίς, κ. Κυκλαμιά, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξων: ἡ Σωφραζέττα (0) μετὰ Σιλβίαν, Δούκισσαν τοῦ Δάνται, Δάφνης Στέφανον, Αὔραν τοῦ Φεραίου, Ἀπηλπισμένην Κόρην.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἀφροδίτην τῶν Μεδίκων (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ζεσπαθώμα). Φυσιολάτριά (ἔστειλα). Πρίγκιπα τοῦ Βυζαντίου (νὰ τὰ ἐκατοστήσῃ). Ρεῦμα τοῦ Βοσπόρου (καὶ ὅμως στέλλονται τακτικώτατα, ἀπὸ τὴν παραμονὴν μάλιστα τῆς ἐκδόσεως: ἂν ἄργουν, βεβαίως παῖται τὸ ταχυδρομικόν). Συριανὸν Πολεμιστὴν (ὄχι, τὰ ψευδώνυμα δὲν τὰ λέγω ποτέ. Μαγεμένο Ἀρογιάλι (ἔστειλα). Ἡχὼ τῶν Ἀροκραννίων (τετράδιον καὶ λυσόχαρτα ἐλήφ

113. Αναγραμματισμός

Τὴν ἀνοίξιν ὅλην τὴν γῆν
Με πράσινα σκεπάζω.
Ἀναγραμματίζομενον
Ἐκ σπλάγγνου σου πηγάζω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ροδοπαίου Ἑλληνοπαίδος

114. Ρόμβος

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον
Κατέχουν αἱ Ἀθῆναι.
Δυσόλλαδός τις πρόθεσις
Τὸ δευτέρον μου εἶνε.
Τὸ τρίτον κάποιον ὄργανον
Τῆς ἀλιευτικῆς,
Τὸ τέταρτον πασίγνωστος
Θεὸς τῆς Μουσικῆς.
Ταῖο ὅλοι τὸν ἀμαθῆ
Καὶ ἀξέστον λαόν
Τὸ ἔκτον εὖπαν ἔνωρίς
Νὰ ἰδῇς ἔστιν οὐρανόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνδρείου Ἀνδρίου

115. Τρίγωνον

*** = Θηρίον.
*** = Μέρος τῆς οἰκίας.
*** = Σομὰ ἱππικοῦ.
*** = Ὀρωτιζόν.
* = Ἐπιφώνημα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡχούς τῆς Ἡλείου

116. Ἐπιγραφή

Σ Ο Τ
Ο Α Ι Ρ Ν
Η Ν Ε Ρ Τ Μ Α

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ζαφίρης

117. Διπλὴ Ἀκροστιχίς

Εἰς τὰ κατωτέρω τμήματα λείξουν νὰ προστεθοῦν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἀνὰ ἓν γράμμα, οὕτως ὥστε νὰ συμπληρωθοῦν αἱ τέσσαρες λέξεις, τὰ ἀρχικά καὶ τελικά τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν δύο νήσους τοῦ Αἰγαίου:

εο - ἀβ - σκ - ἀρ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γεώργιου Διμήνου

118. Φωνηεντόλιπον

φλ - τν - λόν - κν - πκρ - *

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βασιλείου τῆς Ρώμης

119. Γρίφος

1 ας ας
+ X Z φρ' ας
 ας ας

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κραυγῆς Νίκης

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 5

41. Δίσκος (δὲς, Κῶς).—42. Λάρισα (λὰ, ρίς, σά).—43. Τῆνος - Οἶνος.

44. Ο Σ Ο Σ Ο Σ
Ρ Λ Ν Φ
Υ Ο Π Ε Η Α Ι
Σ Δ Ρ Ξ
Ο Ο Ο
Ν Σ Σ

45. Διάπλασις (Παλλάς, Πλάσις, Παιδιά, Ἰα, Διά).

46. ΑΙΑΚΟΣ 47. ΔΑΜΑ
ΙΩΝΑΣ ΔΑΔΑΜ
ΑΝΤΙ ΜΑΧΗ
ΚΑΙ ΑΜΗΝ
ΟΣ Σ

48. η - εἰς - αἰα — Μὴ ἐπιθύμει ἀνέφικτα.—49. Οἱ Ἀπόστολοι ἦσαν δώδεκα (Οἱ ἀπὸ σπολὴ - εἰς ἂν 12).

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Βιβλία τεχνικά, μορφωτικά καὶ ἡθικά, ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς „Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν“.

Ὁ Ὁ Ἀγγελὸς τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) φρ. 6. Χρυσὸδ. φρ. 8.

Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60.

Τὸ Θῦμα τοῦ Φθόνου, (20 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσὸδ. φρ. 5.

Δεκάλογος μικρῶν μυθικῶν, ἑκάστον τετράδιον φρ. 0,15

Δέση 7 τετραδίων φρ. 1,—

Δέση 15 τετραδίων φρ. 2,—

Δέση 25 τετραδίων φρ. 3,—

Ἡ Μαργαρίτα, (21 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσὸδ. φρ. 5.

Ἡ Μοῦσα τῶν Παιδῶν (ποιήματα) φρ. 1,50. Χρυσὸδ. φρ. 2,50.

Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσὸδ. φρ. 5.

Παιδικὸι Διάλογοι (Κουτίδου) Σειρά Α' φρ. 1,20. Σειρά Β' φρ. 1,20.

Παιδικὸν Ἑτάρον (Ξενοπούλου) φρ. 2, χρυσόδετον φρ. 3,50.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδες) ἑκάστον φρ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ 3 ὁμοῦ, φρ. 2,50.

Πρόξας δὲ Νικίον (24 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσὸδ. φρ. 5.

Ὁ Πυρετοπόλης (24 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσὸδ. φρ. 5.

Ὑπερ Πατρίδος (35 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσὸδ. φρ. 5.

Ὁ Φῶτης. Ἐμμετρον Διήγημα ὑπὸ Χρ. Σαμαρτσίδου, φρ. 0,60.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Υπόσχομαι εἰς τὸν Ἑθνικὸν Παῖδα, Ἀναγραμματιστὴν καὶ Φασιανόν, νὰ τοὺς δώσω ἀπὸ μίαν καταπραϊνῶν, ἐάν μ' εὐρουν.
Τσοῦχτρα (IB', 44)

Παρακαλοῦμεν τὴν ἀγαπητὴν μας Μερόπην ὅπως μᾶς πληροφορήσῃ περὶ τῆς ὑγείας τῆς, διότι ἀνησυχούμεν μὴπως...
Ἀπληρησμένη Κόρη, Τσοῦχτρα (IB', 44)

ΕΡΓΑ ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

[Φαίδωνος]

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ—ΣΕΙΡΑ ΠΡΩΤΗ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ—ΣΕΙΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ—ΣΕΙΡΑ ΤΡΙΤΗ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΤΕΦΑ, μυθιστόρημα

Ο ΚΑΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ κ' ἄλλα κατ' οὐργία Διηγήματα (1908-1911).

Πέντε κομψά, καλλιτεχνικά βιβλία.

Ἐκαστον δρ. ἢ φρ. 3.

Καὶ τὰ πέντε μαζί, δρ. ἢ φρ. 13

Στέλλονται ἐπὶ συστάσει ἀμέσως πρὸς τὸν ἐμβάλλοντα τὸ ἀντίτιμον διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, πρὸς τὸν κ. Γρηγ. Ξενοπούλου, 38 ὁδὸς Ἐυριπίδου, Ἀθῆνας.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ ΙΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 104)

ΑΘΗΝΩΝ: Μοσχολάκης τῶν Παρισίων, Μάρθα Β. Γιαννάρου, Μαρίκα Σ. Λάμπρου, Βασ. καὶ Ὁλγα Νικολάου, Γ. Α. Δούτσας, Δ. Μ. Γ., Σιλβάρα τῆς Ἡλείου, Φρ. Α. Παύκος, Ἰωάν. Ν. Παλαστής, Πολυξένη Μ. Ἀρνωτάου.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Γ. Χ. Ἀρδελόπουλος, Γ. Τ. Χρυσόχου, Εὐαγ. Λαγομετῆς, Ἀναγ. Τσολάκης, Παναγ. Γ. Μπαρμπάσης, Φλόρα Α. Μουσταίδη, Ἀλεξάνδρα Π. Δευτεράτου, Κ. Θ. Σαγώνιας.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:

ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Κ. Τουρούνης, ΑΝΑΡΤΕΣΑΙΝΗΣ: Π. Β. Μητρόπουλος, Δημ. Τ. Κιουσόπουλος.

ΒΟΛΟΥ: Δ. Κ. Χονδρός, Ἀναγ. Φ. Δ. Χατζηκώστας, Π. Δ. Μανώλης, Ἀγ. Κ. Κωστόπουλος, Ἰάκωβ Α. Χριστοδούλου.

ΓΑΡΓΑΛΙ: Ν. Π. Περιστέρη τοῦ Νῶε, Ἐμ. Π. Παπαδημιῶς (8,9,10), Ν. Γ. Σακερόπουλος, Εὐφραξία Ταγχοπούλου.

ΓΥΘΕΙΟΥ: Δ. Α. Οικονομικός, Γ. Α. Οικονομικός.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Γ. Α. Ξανθός, Τάκης Γ. Μπαγδατόπουλος.

ΚΑΛΑΜΑΡΟΣ: Βίκτωρ Βιάλης, ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Χάων, Βασιλική Κ. Βεντούρα, Ἀρμάτωλος τοῦ Πύδου(9), Σπυρ. Μαυρογιάννης, Σπ. Α. Μαρτίνου.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Γ. Κ. Ἀναστασόπουλος, Β. Α. Οικονομικός.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Γ. Α. Σηλυβρείδης, Ναπ. Β. Μπεκάκης, Στ. Α. Καρασώσης.

ΛΕΒΑΝΩΝ: Ρίκα Ν. Ἀγγελόπουλου, ΑΙΜΝΗΣ: Δημ. Κ. Δημιούκας, Ἀναστ. Ἀντ. Σάρας, Εὐαγ. Μαρκῆς, Ἀντ. Κωνσταντινίδης, Βασ. Κ. Μπαδούκης, Ἰω. Σ. Χαρίτων, Ἰω. Ν. Μπελλάρας, Χαρ. Ν. Παπανικολάου, Ἰωάν. Ν. Σούλας, Χρ. Δ. Σφειγγόπουλος.

ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ: Θεανῶ Ι. Πουλάκου, Ἀφροδίτη τῶν Μεδίκων.

ΝΕΟΥΦΑΛΗΡΟΥ: Κορραλία Καστρίτου, ΠΑΤΡΩΝ: Ἀνεμόνη, Ἀχιλλ. Α. Μικροῦτσικος (9,10), Χρυσάνθη Μωραΐτου, Μαρία - Χρηστίνη Λουριώτη.

ΠΥΡΓΟΥ: Ζώης Σπ. Τσελένης, Γεωργία Μ. Τερεσιόπουλου.

ΣΥΡΟΥ: Παραδείσιον Πτηνόν, Νίνα Μπινιάρη, Εὐμορφία Α. Μανραντζή, Παρλασκῆ Β. Σκούρα, Ἐλένη Χ. Βιτάλη, Μαρία Δ. Μπουμπου, Ἀγγελική Δ. Γλάου, Μελαχρονίη Ι. Βαγιάνου, Ἐλένη Δ. Κοντιζῶ, Δέσποινα Ε. Κωττάρη, Παιτίσα Α. Μανόπουλου, Ναντίνα τοῦ Ἀλεάνου.

ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Γ. Φ. Τέρον, Γ. Γ. Κουρτάσιος, ΤΥΡΝΑΒΟΥ: Ἀλεξάνδρα Α. Καρασώσης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΓΓΙΝΙΟΥ: Μ. Μιχαηλίδης, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Σοφία Κοζαδίνου, Νίκος Κοζαδίνος, Ἐνδοξος Ἰωλκίς, Μέλλων Πρωθυπουργός.

ΔΥΡΡΑΧΙΟΥ: Τὸ Σύνταγμα (8), ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Μυρσίνη Ἀλεπουδέλη, Θεοδ. Ἀλεπουδέλης.

ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ: Μαρία Δουκέλλη, Μαρία Ἀνδριαννίδου, Ἀναστασία Καλφάκη, Νικολέττα Κονταράτου, Ἰωάννα Κονταράτου, Αἰκατερίνη Μεταξοπούλου, Εὐλαλία Κρητικῆς, Ὁλγα Σβώρη (9-10).

ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ: Ἑλληνικὸν Αἰσθημα, Ἀσία τοῦ Ἀρκαδίου, ΡΕΘΥΜΝΗΣ: Μαρία Ἐμ. Παπαδάκη (9,10).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόνων ὁρῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐληρωθήσαν οἱ ἐξῆς τέσσαρες: ΕΛΕΝΗ Χ. ΒΙΤΑΛΗ ἐν Σύρῳ, ΑΝΑΡΤΕΣΑΙΝΗΣ ΑΗΜ. ΤΣΟΛΑΚΙΣ ὁδὸς Κουντουριώτου 189 ἐν Πειραιῇ, ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΕΤΑΞΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ΒΑΣΙΛ. Κ. ΜΠΑΣΔΕΚΗΣ ἐν Αἰμνῇ (Ἐββοῖς), οἱ ὅποιοι ἐνεργήσαν διὰ τρεῖς μῆνας ἑκάστος ἀπὸ 1ης Μαρτίου.

Τῶν εὐρόνων ὁρῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐληρωθήσαν οἱ ἐξῆς τέσσαρες: ΕΛΕΝΗ Χ. ΒΙΤΑΛΗ ἐν Σύρῳ, ΑΝΑΡΤΕΣΑΙΝΗΣ ΑΗΜ. ΤΣΟΛΑΚΙΣ ὁδὸς Κουντουριώτου 189 ἐν Πειραιῇ, ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΕΤΑΞΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ΒΑΣΙΛ. Κ. ΜΠΑΣΔΕΚΗΣ ἐν Αἰμνῇ (Ἐββοῖς), οἱ ὅποιοι ἐνεργήσαν διὰ τρεῖς μῆνας ἑκάστος ἀπὸ 1ης Μαρτίου.

Μοῦ ἤρρεν ἡ ἐπιστολή σου, Τραλλιανέ, καὶ ἐπῆλξεν ὅτι θὰ διαπρέψῃς ἐπὶ σεις εἰς ὅλα. Φύλλον πολυσέλιδον, με χρωματιστὰς εἰκόνας καὶ με καλλιτεχνικὸν ἐξώφυλλον, σὺν τοῦ Ἀκόσμου τῆς Σμύρνης, εἶνε πράγμα ἀδύνατον μετὰ τὴν συνδρομὴν ποῦ ἔχω τώρα. Νὰ τὴν αὐξήσω; Τὰ περισσότερα παιδιὰ δὲν θὰ ἤμπορουν νὰ πληρώσουν. Μὴν βλέπῃς τὸν Ἀκόσμον καὶ τὰ ἄλλα πολυτελῆ περιουσιακά. Αὐτὰ εἶνε διὰ μεγάλους ποῦ πληροῦνται καλὰ. Ἐνας μόνον τρόπος ὑπάρχει διὰ τὴν „Διάπλασιν“, ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε εὐθυνή: ἡ αὐξήσις τῆς κυκλοφορίας εἰς τὸ διπλάσιον. Κάμετέ μου ὅλοι σὰς ἀπὸ ἑνα συνδρομητῆν, καὶ νὰ ἰδῆτε πράγματα καὶ θαύματα!

Ροδοπαῖς Ἑλληνόπαι, τὸ γραμματάκι σου με κατεργάτησεν. Ὅταν εἶδα μάλιστα ὅτι με ἀγαπᾷς τόσο, ὥστε μολὶς λαμβάνεις τὸ φύλλον, τὸ φιλεῖς, μὴν τὰ ρωτᾷς!... Σ' εὐχα-

καλῶμεν τὸν τόμον τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1911, κόκκινα με χρυσὰ γράμματα, δι' ὅσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φύλλα τῶν εἰς τὸν τόμον, εἶνε ἤδη ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται διὰ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ ἀντίτιμον, δραχ. ἢ φρ. 1,75.

Τὸν εὐρόνων ὁρῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐληρωθήσαν οἱ ἐξῆς τέσσαρες: ΕΛΕΝΗ Χ. ΒΙΤΑΛΗ ἐν Σύρῳ, ΑΝΑΡΤΕΣΑΙΝΗΣ ΑΗΜ. ΤΣΟΛΑΚΙΣ ὁδὸς Κουντουριώτου 189 ἐν Πειραιῇ, ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΕΤΑΞΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ΒΑΣΙΛ. Κ. ΜΠΑΣΔΕΚΗΣ ἐν Αἰμνῇ (Ἐββοῖς), οἱ ὅποιοι ἐνεργήσαν διὰ τρεῖς μῆνας ἑκάστος ἀπὸ 1ης Μαρτίου.

Μοῦ ἤρρεν ἡ ἐπιστολή σου, Τραλλιανέ, καὶ ἐπῆλξεν ὅτι θὰ διαπρέψῃς ἐπὶ σεις εἰς ὅλα. Φύλλον πολυσέλιδον, με χρωματιστὰς εἰκόνας καὶ με καλλιτεχνικὸν ἐξώφυλλον, σὺν τοῦ Ἀκόσμου τῆς Σμύρνης, εἶνε πράγμα ἀδύνατον μετὰ τὴν συνδρομὴν ποῦ ἔχω τώρα. Νὰ τὴν αὐξήσω; Τὰ περισσότερα παιδιὰ δὲν θὰ ἤμπορουν νὰ πληρώσουν. Μὴν βλέπῃς τὸν Ἀκόσμον καὶ τὰ ἄλλα πολυτελῆ περιουσιακά. Αὐτὰ εἶνε διὰ μεγάλους ποῦ πληροῦνται καλὰ. Ἐνας μόνον τρόπος ὑπάρχει διὰ τὴν „Διάπλασιν“, ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε εὐθυνή: ἡ αὐξήσις τῆς κυκλοφορίας εἰς τὸ διπλάσιον. Κάμετέ μου ὅλοι σὰς ἀπὸ ἑνα συνδρομητῆν, καὶ νὰ ἰδῆτε πράγματα καὶ θαύματα!

Ροδοπαῖς Ἑλληνόπαι, τὸ γραμματάκι σου με κατεργάτησεν. Ὅταν εἶδα μάλιστα ὅτι με ἀγαπᾷς τόσο, ὥστε μολὶς λαμβάνεις τὸ φύλλον, τὸ φιλεῖς, μὴν τὰ ρωτᾷς!... Σ' εὐχα-

καλῶμεν τὸν τόμον τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1911, κόκκινα με χρυσὰ γράμματα, δι' ὅσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φύλλα τῶν εἰς τὸν τόμον, εἶνε ἤδη ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται διὰ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ ἀντίτιμον, δραχ. ἢ φρ. 1,75.

Τὸν εὐρόνων ὁρῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐληρωθήσαν οἱ ἐξῆς τέσσαρες: ΕΛΕΝΗ Χ. ΒΙΤΑΛΗ ἐν Σύρῳ, ΑΝΑΡΤΕΣΑΙΝΗΣ ΑΗΜ. ΤΣΟΛΑΚΙΣ ὁδὸς Κουντουριώτου 189 ἐν Πειραιῇ, ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΕΤΑΞΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ΒΑΣΙΛ. Κ. ΜΠΑΣΔΕΚΗΣ ἐν Αἰμνῇ (Ἐββοῖς), οἱ ὅποιοι ἐνεργήσαν διὰ τρεῖς μῆνας ἑκάστος ἀπὸ 1ης Μαρτίου.

Μοῦ ἤρρεν ἡ ἐπιστολή σου, Τραλλιανέ, καὶ ἐπῆλξεν ὅτι θὰ διαπρέψῃς ἐπὶ σεις εἰς ὅλα. Φύλλον πολυσέλιδον, με χρωματιστὰς εἰκόνας καὶ με καλλιτεχνικὸν ἐξώφυλλον, σὺν τοῦ Ἀκόσμου τῆς Σμύρνης, εἶνε πράγμα ἀδύνατον μετὰ τὴν συνδρομὴν ποῦ ἔχω τώρα. Νὰ τὴν αὐξήσω; Τὰ περισσότερα παιδιὰ δὲν θὰ ἤμπορουν νὰ πληρώσουν. Μὴν βλέπῃς τὸν Ἀκόσμον καὶ τὰ ἄλλα πολυτελῆ περιουσιακά. Αὐτὰ εἶνε διὰ μεγάλους ποῦ πληροῦνται καλὰ. Ἐνας μόνον τρόπος ὑπάρχει διὰ τὴν „Διάπλασιν“, ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε εὐθυνή: ἡ αὐξήσις τῆς κυκλοφορίας εἰς τὸ διπλάσιον. Κάμετέ μου ὅλοι σὰς ἀπὸ ἑνα συνδρομητῆν, καὶ νὰ ἰδῆτε πράγματα καὶ θαύματα!

Ροδοπαῖς Ἑλληνόπαι, τὸ γραμματάκι σου με κατεργάτησεν. Ὅταν εἶδα μάλιστα ὅτι με ἀγαπᾷς τόσο, ὥστε μολὶς λαμβάνεις τὸ φύλλον, τὸ φιλεῖς, μὴν τὰ ρωτᾷς!... Σ' εὐχα-

ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 12 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 7, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23)

πρὸς φρ. 1 ἑκάστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10 διὰ τὸ ἔσχατον καὶ 1,30 διὰ τὸ ἔξωτον.

Τόμοι 7 οἱ ἐξῆς: 1, 8, 9, 11, 12, 14, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἑκάστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 4ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηργήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1911

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὃν ἑκάστος τιμᾶται: Ἀδετος φρ. 3 — Χρυσὸδ. φρ. 6.

Διὰ τὰς ἑκατὸς φρ. 3,50, χρυσὸδ. 6,50 διὰ τὸ ἔξωτον. » 4, — » 7, —

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὃν ἑκάστος τιμᾶται ἐλευθερὸς ταχυδρ. τελών: Ἀδετος φρ. 7 — Χρυσὸδετος φρ. 10.

Τόμοι 6: τῶν ἐτῶν 1906, εἰς 1911, ὃν ἑκάστος τιμᾶται: Ἀδετος φρ. 8 — Χρυσὸδετος φρ. 10.

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Ἐυριπίδου τὴν 15 Φεβρουαρίου 1912

ΧΑΡΙΤΕ, παιδιὰ μου, καὶ τὸ σημερινόν δωδεκάσελιδον φύλλον. Εἶνε καὶ αὐτὸ ἀμοιβὴ τοῦ ξεσπαθώματός σας. Ἐπῆλξεν δὲ ὅτι θὰ κυλοῦνται καὶ πολλὰ ἄλλα, διότι τώρα μετὰ τὸν „Δὸν Κιχώτην“ τὸ ξεσπαθώμα σας θὰ ἐκκολυνηθῇ πολὺ καὶ θὰ γίνῃ ἀκόμη ζωηρότερον.

Τέλλε ἄγρα, ἐδιάδασα κ' ἐγὼ αὐτὰ τὰ δύο ἄγρα εἰς τὴν „Ἐστῆν“ διὰ τὸ Τζαμί καὶ μοῦ ἔρρεν πάρα πολὺ. Τὸ ἀνέκδοτον ποῦ δημοσιεύω σήμερον „Βύρων καὶ Σαχῆς“, εἶνε ἀποσπασμα ἀπὸ τοῦ δευτέρου. Φέρουν τὴν ὑπογραφήν „Ἐξάμηνης“, ἀπὸ τὸ ὅπως ὁμοῦ, καὶ ἀπὸ τὴν σκέψιν, καὶ ἀπὸ τὰς ιστορικῶν γνώσεως, μαγεύω ὅτι εἶνε ἐνός πολὺ γνωστοῦ καὶ πολὺ ἀγαπητοῦ μας συνεργάτου, τοῦ κ. Δ. Γρ. Καμπουροῦλου.

Πολὺ περίεργη αὐτὴ ἡ συνθεσις τῶν

113. Ἀναγραμματισμός

Τὴν ἄνοιξιν ὅλην τὴν γῆν
Με πρᾶσινα σκεπάζω.
Ἀναγραμματιζόμενον
Ἐξ σπλάγγνου σου πηγάζω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ροδοπαίου Ἑλληνόποιου

114. Ρόμβος

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον
Κατέχουν αἱ Ἀθῆναι.
Δυσύλλαδός τις πρόθεσις
Τὸ δεύτερόν μου εἶνε.
Τὸ τρίτον κάποιον ὄργανον
Τῆς ἁλιευτικῆς,
Τὸ τέταρτον πασίγνωστος
Θεὸς τῆς Μουσικῆς.
Ταῖς ὁδηλοῖ τὸν ἀπαθῆ
Καὶ ἄξεστον λαόν
Τὸ ἕκτον ζῦψνα ἐνωρίς
Νὰ ἰδῆς ἑστὸν οὐρανόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνδρείου Ἀνδρίου

115. Τρίγωνον

*** = Θηρίον.
*** = Μέρος τῆς οἰκίας.
*** = Σῶμα ἱππικῶν.
** = Ὀμωτικόν.
* = Ἐπιφώνημα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡχὸς τῆς Ἡπειρου

116. Ἐπιγραφή

Ν
Σ Ο Τ
Ο Α Ι Ρ Ν
Π Ν Ε Ρ Τ Μ Α

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ζαφίρης

117. Διπλὴ Ἀκροστιχίς

Εἰς τὰ κατωτέρω τμήματα λέξεων νὰ προστεθοῦν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἀνὰ ἓν γράμμα, οὕτως ὥστε νὰ συμπληρωθοῦν αἱ τέσσαρες λέξεις, τὰ ἀρχικά καὶ τελικά τῶν ὁποίων αποτελοῦν δύο νήσους τοῦ Αἰγαίου:

ἐο - ἀδ - σά - ἀρ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γέρω-Δήμου

118. Φωνηεντόλιπον

φλ - τν - λθν - κν - πκρ - *

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης

119. Γρίφος

1 ας ας
+ X Z ας φρ' ας

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κραυγῆς Νίκης

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 5

41. Δίσκος (δῖς, Κῶς).—42. Λάρισσα (λά, ρίς, σά).—43. Τῆνος - Οἶνος.

44. Σ : Σ Σ : Σ
Ο Ο Ο Ο Ο
Ρ Α Ν Φ
Υ Ο Η Ε Η Α Ι
Σ Δ Ρ Ε Ο
Ο Ο Σ Σ
Ν Σ Σ Σ

45. Διάπλασις (Παλλάς, Πλάσις, Παιδιά, Ἰα, Διά).

46. ΑΙΑΚΟΣ 47. ΛΑΜΑ
ΙΩΝΑΣ ΛΑΜΑ
ΑΝΤΙ ΜΑΧΗ
ΚΑΙ ΑΜΗΝ
ΟΣ
Σ

48. η - εἶνε - αἰα = Μὴ ἐπιθύμει ἀνέψιπτα.—49. Οἱ Ἀπόστολοι ἦσαν δώδεκα (Οἱ ἀπὸ στολή - εἰς ἂν 12).

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Βιβλία τεχνικά, μορφωτικά καὶ ἡθικά, ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς „Διαπλάσεως τῶν Παιδων“.

Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) φρ. 6. Χρυσόδ. φρ. 8.
Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60.

Τὸ Θῦμα τοῦ Φθόνου, (20 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Δεῦκωμα μικρῶν μυστικῶν, ἑκάστον τετραδίων φρ. 0,15

Δέσμη 7 τετραδίων φρ. 1,—

Δέσμη 15 τετραδίων φρ. 2,—

Δέσμη 25 τετραδίων φρ. 3,—

Ἡ Μαρουσία, (21 εἰκόν.) φρ. 3,50.

Χρυσόδ. φρ. 5.

Ἡ Μούσα τῶν Παιδων (ποιήματα) φρ. 1,50. Χρυσόδ. φρ. 2,50.

Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Χρυσόδ. φρ. 5.

Παιδικὸν Διάλογον (Κουρτίδου) Σειρά Α' φρ. 1,20. Σειρά Β' φρ. 1,20.

Παιδικὸν Θέατρον (Ξενοπούλου) φρ. 2, γρυσόδετον φρ. 3,50.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδια) ἑκάστον φρ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ 3 ὁμοῦ, φρ. 2,50.

Πρόας δ Νικίου (24 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Ὁ Πυρειοπώλης (24 εἰκόνες) φρ. 3,50 Χρυσόδ. φρ. 5.

ὑπὲρ Πατρίδος (35 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Ὁ Φῶτης. Ἐμμετρον Διήγημα ὑπὸ Χρ. Σαμαρτσίδου, φρ. 0,60.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Υπόσχονται εἰς τὸν Ἐθνικὸν Παιῶνα, Ἀγαπαμποιῶνα καὶ Φασιανόν, νὰ τοὺς δώσω ἀπὸ μίαν καταπακίαν, ἐὰν μ' εὗρουν.
Τσοῦχτρα (1Β', 44)

Παρακαλοῦμεν τὴν ἀγαπητὴν μας Μερόπην ὥστε μᾶς πληροφορήσῃ περὶ τῆς υγείας τῆς, διότι ἀνησυχούμεν μήπως...
Ἀπηληψημένη Κόρη, Τσοῦχτρα (1Β', 44)

ΕΡΓΑ ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

[Φαίδωνος]

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ—ΣΕΙΡΑ ΠΡΩΤΗ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ—ΣΕΙΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ—ΣΕΙΡΑ ΤΡΙΤΗ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΤΕΦΑ, μυθιστόρημα

Ο ΚΑΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ κ' ἄλλα καινούργια Διηγήματα (1908-1911).

Πέντε κομψά, καλλιτεχνικά βιβλία.

ἑκάστον δρ. ἢ φρ. 3.

Καὶ τὰ πέντε μαζί, δρ. ἢ φρ. 13

Στέλλονται ἐπὶ συστάσει ἀμέσως πρὸς τὸν ἐμβάζοντα τὸ ἀντίτιμον διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, πρὸς τὸν κ. Γρηγ. Ξενοπούλου, 38 ὁδὸς Εὐρυπιδίου, Ἀθήνας.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ ΙΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

(*Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 104)

ΑΘΗΝΩΝ: Μοσχολάγκας τῶν Παρισίων, Μάρθα Β. Γκιαννάου, Μαρία Σ. Λάμπρου. Βασ. καὶ Ὀλγα Νικολάου, Γ. Α. Δρίτσας. Α. Μ. Γ., Σκλάβας τῆς Ἡπειρου. Φρ. Ι. Παῖκος, Ἰωάν. Ν. Πλατῆς, Πολυξένη Μ. Ἀρνωτίου.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ι. Χ. Ἀρδελοπούλου, Ι. Τ. Χρυσόπου. Εὐαγ. Λαγομετῆς, Ἀναγ. Τσολάκις, Παναγ. Γ. Μπαροπαρέσος. Φλώρα Α. Μουσταίτη, Ἀλεξάνδρα Π. Δευτεράτου, Κ. Θ. Σαγώνιας.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:

ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Κ. Τουρούνης, ΑΝΔΡΙΤΣΑΙΝΗΣ: Π. Β. Μητροπούλου, Δημ. Τ. Κιουδούπουλος.

ΒΟΛΟΥ: Α. Κ. Χονδρός, Ἀνασ. Φ. Α. Χατζηκώστας, Π. Α. Μανώλης. Ἀγ. Κ. Κωστόπουλος, Ἰάσων Α. Χριστοπούλου.

ΓΑΡΓΑΛΙΝΩΝ: Περιστέρα τοῦ Νῶε, Ἐμ. Π. Παπαδημιῶς (8,9,10), Ν. Γ. Σαπαροπούλου, Εὐφραξία Ταγκοπούλου.

ΓΥΘΕΙΟΥ: Α. Α. Οικονομάκος, Γ. Α. Οικονομάκος.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Ι. Α. Ξανθός, Τάκης Γ. Μπαγδατοπούλου.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Βίττωρ Βιάλε.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Χάων, Βασιλική Κ. Βεντούρα, Ἀρμάτωλος τοῦ Πίνδου(9), Σπυρ. Μαυρογιάννης, Σπ. Α. Μαρινῆς.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ι. Κ. Ἀναστασόπουλος, Β. Α. Οικονομάκου.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Γ. Δ. Σηλυβρίδης, Νατ. Β. Μπελιάς, Στ. Α. Καρασός.

ΛΕΧΑΙΩΝ: Ρίνα Ν. Ἀγγελόπουλου.

ΛΙΜΝΗΣ: Δημ. Κ. Δημουλάς, Ἀναστ. Ἀντ. Σάτρας, Εὐαγ. Μαζοῆς, Ἀν. Κωνσταντινίδης, Βασ. Κ. Μπαδένης, Ἰω. Σ. Χαρίτων, Ἰω. Ε. Μπελλάρας, Χαρ. Ν. Παπανικολάου, Ἰωάν. Ν. Σούλας, Χρ. Α. Σφριγγόπουλος.

ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ: Θεανὼ Ι. Πουλιάκου, Ἀφροδίτη τῶν Μεδίκων.

ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Κοραλία Καστρίτου.

ΠΑΤΡΩΝ: Ἀνεμόνη, Ἀριστ. Ι. Μικροτσιτικός (9,10), Χρυσάνθη Μωραΐτου, Μαρία - Χρηστίνη Λουσιώτη.

ΠΥΡΓΟΥ: Ζώνη Σπ. Τσελένης, Γεωργία Μ. Τερόκοπούλου.

ΣΥΡΟΥ: Παραδείσιον Πτηνόν, Νίνα Μπινιάρη, Εὐμορφία Α. Μανραντζάνη, Παρασκευή Β. Σκουρα, Ἐλένη Χ. Βιτάλη, Μαρία Α. Μπουμπου, Ἀγγελική Α. Γλάδου, Μελαγχροῦνη Ι. Βαγιάνου, Ἐλένη Α. Κοντίζη, Δέσποινα Ε. Κωττάκη, Πιπίτσα Α. Μανόπουλη, Ναῦτης τοῦ Ὠκεανοῦ.

ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Γ. Φ. Τέγου, Ι. Γ. Κυρνάσιος.

ΤΥΡΝΑΒΟΥ: Ἀλεξάνδρα Α. Καρασίου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟY

ΑΙΤΑΙΝΙΟΥ: Μ. Μιχαηλίδης.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Σοφία Κοζαδίνου, Νίκος Κοζαδίνος, Ἐνδοξος Ἰωλκίς, Μέλλων Πρωθυπουργός.

ΔΥΡΡΑΧΙΟΥ: Τὸ Σύνταγμα (8).

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Μυρσίνη Ἀλεπουδέλη, Θεοδ. Ἀλεπουδέλης.

ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ: Μαρία Δουκέλλη, Μαρία Ἀνδριωμένου, Ἀναστασία Καλάκη, Νικολέττα Κονταράτου, Ἰωάννα Κουλακίδου, Αἰκατερίνη Μεταξοπούλου, Εὐλαλία Κρητινιώτη, Θάλπης, Ἀλεξ. Σβώης (9-10).

ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ: Ἑλληνικὸν Αἰσθημα, Ἀσιατικὸ Ἀρχοντάλει.

ΡΕΘΥΜΝΗΣ: Μαρία Ἐμ. Παπαδάκη (9, 10).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τὸν ἐπὶ τῶν ἐργῶν τὴν λύσιν τὰ δῶματα ἐπέστησαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐκτελέσθησαν οἱ εἰς τὰς τέσσαρες: ΕΛΕΝΗ Χ. ΒΙΤΑΛΗ ἐν Σύρῳ, ΑΝΑΓΓΥΡΟΣ ΔΗΜ. ΤΣΟΛΑΚΗΣ ὁδὸς Κουντουριώτου 189 ἐν Πειραιῇ, ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΕΤΑΞΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ΒΑΣΙΛΑ Κ. ΜΗΔΑΣΕΚΗΣ ἐν Ἀθῆναι (Εὐβοίας) οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἑκάστος ἀπὸ 1ης Μαρτίου.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Δια-

ωράσεως τοῦ 1911,

κόκκινα με χρυσὰ γράμματα, δι' ὅ-

σους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλ-

λάδιά των εἰς τόμον, εἶνε ἤδη

ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ

Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυ-

δρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ

ἀντίτιμον, δραχ. ἢ φρ. 1,75.